

خواناسی عاشقان

ئالان قهره داغی

۲۰۲۰

ناوی کتیب: خواناسی عاشقان

نوسەر: ئالان قەرەداغی

بابەت: پۆمان – ئاینی

سالی بلاو کردنه وه: ۲۰۲۴

ئەگەر لە سەرەتاوە پەخنەت لە شیوازی
نوسینە کە و قسە بازارپەکانی هەیه، تا
کۆتایی مەیحوینەوه، ئەتوانم بە
ئەدەبیاتیکی بەرزیا وشك شت بنوسم،
بەلام ئەم کتیبەم جیاواز لە کتیبەکانی تر
نەمویستوو پڕیمیککی زۆر جددی
وەربگری، بەلکو ویستم پڕیک وەك
دەمەتەقیی دوو هاوڕیی نزیك باسەکان
بنوسمەوه، ناوەکان خوازاوون و شوینەکان
تەنها بو دارشتنی بەسەرھاتەکان
بە کارمەیتاوه.

خواناسى له دلەوه به تىپەر بوون به
عەشقى مەجازى لىي تىدەگەيت

دۆشه كيك و به تانيهك و هەندى كه لوپه لى
ترم پىچايه وه و وردە وردە شتە كانم له
ماله وه كو كرده وه، به پرىكه وتم به ره و
گە راجى پاسە كان، تا بچمه وه بو ئەو
گوندى كه سالىك له وى مامۆستا بووم،
به پرى كه وتم به ره و پاسە كانى پىنجوين،
چونكه ئەبوو بچم بو پىنجوين، له وى وه بو
گوندى كه.

گوندى كه به نزيكهى نيو كاترمير له
پىنجويته وه دووربوو، گوندىكى خوش
زۆركات سهوز بوو، چەند كانى و

سەرچاوهى ئاوى سازگارى تىدا بوو،
خەلكە كەى بە زەرعات و حەيواندارىه وه
خەرىكبوون، خەلكىكى سادده و باشى
هەبوو.

سەر پاسە كە كەوتىن و چاوه پى بووين تا
نەفەر بىت پاس پر بىت و برۆين، عەلىم
بىنى، ھاوپىيە كى سەردەمى زانكۆم بوو
ھاتە ناو پاسە كە و ئەوئىش بو ئىشىك بو
پىنجوئىن ئەچوو، دوای چاك و چۆنى و
ئەحوال پرسىن و گىرآنەوہى يادگار يەكانى
زانكۆ و بەشە ناوخۆيى، وه كو سەردەمى
زانكۆ كەوتىنەوہ قسە كردن.

عەلی: ئەی لە گەڵ ئیش و کار چۆنی و
بەچیەووە خەریکی خۆ تەعین و مەعین
نەبووی ههههه؟

من: کورە نەووە لا تەعینی چی، لە دێیە کی
پینجویڤ بوومە تە مامۆستا، ئیستا بو ئەوی
ئەچمەووە.

عەلی: ئی ئی یەعنی ئیتر ئەبی پیت بلیڤ
اوستاز ههههه

من: مردومری تو هەر لە حیلکە حیلک
نە کەوتووی، کە لە ئەزانسی سەردەمی
زانکۆیش خۆشبوو، لە سوچیکی سەر
گەرە کی داخلێ کانهووە دیاربووی بیدەنگ

دانشتیبووی چاوه پئی داخلی وەر گرتن
بووی، به خوا بۆ ئەو کاتە ناخۆشبوو، بهس
خۆزگە ئەو کاتانە ئەگه پرایه وه..

عهلی: کوره خوا بیورئ که ی ژیان بوو،
نه بوونی ئاو و ساردی و گه رمی داخلی و
دهوام و سه عی کوا خۆشبوو...

من: کوره ده ی ژیانیش به وه هه لبه ز و دابه ز
و گه رمی و ساردیه وه خۆشه، ده ی به خوا
ئێستا ئاوات به سه عی کردنه که ی داخلی
ئه خوازم.

عهلی: ده ی له ئاواته که وبم باشه هه هه هه

عاشقی بوو، هه موو شتیکی ئە کرد،
به راستی به دلی خووشی ئە ویست، کچیکی
خۆشه ویست ناوی ئە لینا بوو، هه ر له
گروپی خۆمان بوو، بالایه کی به رز و
قژیکی رهشی خاو و پروو خووش و هار و
هاج بوو، له گه‌ل ئە وه شدا زۆر به
شه خصیات و سه‌نگین بوو.

عه‌لی چونکه وه‌ک خۆمان له مه‌کته‌بی
کورانه‌وه هاتبوو، به ژیا‌نی تیکه‌ل به کچ
نه‌بوو، بۆیه نه له هه‌ستی کچ تیئه‌گه‌شت
نه ئە یزانی به شیوازی خۆیان قسه‌ بکات.

له به‌شه‌ناو‌خۆییه‌کان ورده ورده له‌گه‌ل
یه‌ک ئە کراینه‌وه و قسه و سوعه‌ت که‌وته

نیوانمان، عاده تهن و ابوو، دواى پرسىارى
دهره جهى پۆلى دوانزه و باسکردنى شار و
شویتى خوومان، پۆژ له دواى پۆژ زیاتر
له گه‌ل یه‌ك ئه‌ كراينه‌وه، باس ئه‌ بوو به
باسى عاشقایه‌تى و به‌زم و هه‌راى ده‌وام و
محازه‌ره، كورپيکمان له‌ گه‌ل بوو ئه‌ و توژی
له ئیمه‌ باشر بوو بۆ ئه‌ و مه‌سه‌لانه‌ چونكه
پیشتر له‌ مه‌ كته‌بى تیکه‌ لاو خویتدبووی
هه‌نى شتى ئه‌ زانى ئیمه‌ نه‌ مانئه‌ زانى، پۆژی
له‌ كاتى چیشتلینان عه‌لى وتى شیخه‌، هه‌ر
له‌ خوومه‌ وه‌ دلّم ها به‌ ئه‌ لیناوه‌، كچیکى زۆر
به‌ شه‌ خصیات و پیک و پیک دياره‌ و ئا
له‌م قسانه‌.

من: مردومری کهم درؤ که تو به دوو پوژ
چون زانیت شه خصیات و شتی هه یه
ههههه، بلی جوانه و خوشمهوی ئیتر ئەم
ورته ورتهی ناوی.

علی: دهی برا به خوا ریک ئەوه یه ئاخر
که خوشمهوی له خۆمه وه وا ههسته کهم له
هه موو پروویه که وه له و باشر نییه.

من: ئی دهی هه ر وایه عاشق نوقتهی
زوعف له مه عشوقه کهی نایینی، یا زور به
که می ئە یینی.

علی: دهی ئیتر فهلسه فه لی مه یه من
چی بکه م چون ده مه ته قیه کی لیل بکه م؟

من: هههههه ده مه ته قی یه عنی قسه و
یه کترناسین، وه لا ریبه ر شاره زاتره نه و
جه لادی نه و مه سه لانه یه ته کیر بو نه کا
نه گهر سهرت نه کا به قورا.

علی: ئا ئا نه وه ی که تو نه یلی نه مه وی
به هو ی شتی که وه قسه ی له گهل بکه م که
قسه کان دریره بکیشی نه ک به به لی و
نه خیر ته واو بیت، نه ی کوا ریبه ر
نه ها تو ته وه؟ له به خته که ی من.

من: به خوا ساخته چیت نه زانم مه به ست
چییه، ریبه ر له به خته که ی تو نه لی بو
نه وایی نه خویتی هیشتا له زانکویه
محازه ره ی زیاده نه خویتی هههه.

عەلی: ئا بە قوربان بیژە چیبکەم تا ڕێبەر
تییۆ.

عەلی بە دەم گۆرانی وتنەووە چوووە ژورە کە
و خەوی لێ کەوت، دواى چەند
خولە کێک ڕێبەر هاتەووە، وتم ڕێبەر ئا بێ.

ڕێبەر: هیلاکم وازیننە با بچم تۆزێ بخەوم
تۆ چیشتە کە لێنێ خۆم دواى قاپە کان
ئەشۆم بەس ئیستا تاقەتی هیچم نییە.

من: دە برۆ بەس عەلی ئیشی پیتە

ڕێبەر: باشە دواى کە هەستام لە خەو

کات بوو بە ئیوارە و نوێژی مەغریمان
کرد و ڕێبەر و عەلی هەستان لە خەو بە

سه روچاویکی ترشاوه وه هاتنه دهره وه،
دهستنوئیزیان گرت و دواى نوئیز چیشتمان
تیکرد، له سه ر سفره مه وزوع کرایه وه، وتم
رپیهر عهلی توشبووه.

رپیهر: هه لاو مامه عهلی خو هیشتا دوو
رپۆزه دهوام نه کهین چون عاشق بووی؟

عهلی: مامه عهشق زۆر موهمه تو لیبی
نازانی، باشه مامه رپیهر کهسی عاشق بیت
چون قسه لیل مه عشوقه کهی بکا؟

رپیهر: ئی خو تو نه لیبی لیبی نازانی، چون
قسهی له گه ل بکا چون قسهی له گه ل بکا،
ههر له رپی محازره وه و شته وه.

عەلی: واتە چۆن؟

رێبەر: چوزانم داوای مەلزمە مە یە کی لێ بکە
یا شتێک لەو جۆرە، کێیە ئەمە دلی
بردووی؟

عەلی: وە لا ئەلینایە

رێبەر: تۆ تەماشای ئەو خێر و بێرە بو تۆ
هاتۆتە پیش ئەمڕۆ ئەو داوای مەلزمە مە ی
کالکولەسی لە من کرد، شانسه کە ی تۆ
پێم نەبوو.

عەلی: توخوا بەراست ئی ئی...

رپیهر: ئی بۆسته مه مخۆ ئیستا بۆو باسکه م،
مه لزه مه که ی ناده می، پی ئه لیم له داخلی
لیم ون بووه، لای عه لی بیهینه.

جا عه لی که به حه ماسه وه قسه ی ئه کرد یا
شتیکی لا گرنگ بوایه که قسه ی ئه کرد
ئه هاته ناوچاوته وه.

رپیهر ئه م پلانه ی بۆ دانا، به یانیه که ی به
ئه لینای وت که مه لزه مه که لای عه لی
هه یه، ئه م ته کیره ی بۆ عه لی کرد، من
چوزانم عه لی له پرووی نه هاتوو بیداتی
چوو له سه ر لۆکه ره کان بۆی دناوه،
محازه ره ی دووهم ته واو بوو، له گه ل عه لی
وه ستابووین به حساب ئه لینا بیت و داوای

مهلزومه له عهلی بکا، ئەلینا هات و دوای
چاک و چۆنی به دەنگیکی ناسک وتی:
کاک عهلی مهلزومهی کالکولهس لایه بیهم
و به یانی بۆت بینمهوه، پێبهر وتی لای ئەو
ههیه؟

عهلیش به دەنگیکی زل و ناخۆشهوه، وتی
ها وه لا قاید گیان ئەوه تا له سهر دۆلابه کان
بۆم داناوی.

جا ئیتر که وتی قاید گیان بورامهوه له
پیکه نینا، دوای که ئەلینا پڕۆشت وتم
مردومری ئاخر قاید کهی بۆ کچ
به کاریهت، واز له دۆلابه کان بیته له مه و دوا
بلی لۆکه ر.

عەلى سەرەتا ئاۋابوو، تا وردە وردە لە گەل
وەزەكە پراھات.

ئەوئەبى ئىمەش زۆر باشبووین منیش
عەشایەرەنە قسەم ئەكرد بەس قايد و
دۆلابەكەى عەلى زۆر خۆش بوو
نەتەتوانى پیتەكەنى.

ئەم یادگاریم بۇ عەلى ئەگىراپەو، پاسەكە
گەشتە نزيك عەربەت، پاسيک بۇ سلیمانى
ئەھات، بە پەرۆى سەوز و ئایەت و
حەدیس پازیتراپو، لەناو پاسەكەى
خۆمان نەفەرپك و تى ئەمەش
دەرویشەكانن یەن بۇ سلیمانى بۇ زیارەت.

عەلى وتى بەخوئا ئەمانەش چاك سەريان لە
خۆيان و ئىمەش تىكداو، كورە وەلا
ئەمانە بەس دىن ناشرىن ئەكەن ئاخىر ئەم
دەف و تەپل و ھەلپەركىيە كەى لە دىنا
ھەيە؟!!

بىدەنگ بووم ھىچم نەوت ھەر بەردەوام
بوو، ئىنجا كەردى بە پرسىار بۆ من و وتى:
ئا وەرە تۆ شىخى و پشتگىرى ئەمانە
ئەكەى ئا بۆم باسكە بزائىم ئەمە چ
پەيوەندى بە دىنەو ھەيە؟

من: كاكە شتەكە زۆر قسە ھەلەگرى ئاوا
باس ناكەرى ئەو ھى تۆ راستە ئىتر كۆلبە.

عەلی: نا توخوا ھەر بەجددیمە ھەزە کەم
لەو شتانە تییگەم بزانی بۆ ئاوا ئە کەن.

زۆر ئینکاربوو وازی نەھێنا، منیش ناچار
بۆم باسکرد پیاو راست برپوا خۆیشم ھەزم
بە دەمەتە قێکە ئە کرد پێیە کە دوربوو.

من: یە کەمجار ئەبێ بزانی کامە ئەسلی
بابەتە کە یە؟ تەصەوف و خواناسی، یا ئەم
تیغ بازی و شت خواردنە؟، ئاخر ئە گەر
تۆ وابزانی تەصەوف ئەم زیاد کراوانە یە،
من ناتوانم بەرگری لەمانە بکەم، چونکە
خۆیشم لەو ھەدا ھاویرام کە ئەمە زیاد کراوە
و بۆ ئەم سەردەمە ئەسلی نییە و
تەصەوفیش ناشرین ئە کەن.

عەلى: ئەي ناشى ئەمەش لق و پۆپ و بال
بالىنى ھەبى ئەم تەصەوف و دەرويش و
شتە؟

من: با پړك وايه تو بوسته با بوت باسكهم
له زور شتالو و پوپ و وهك خوت ئەلپى
بال بالين ھەيە، بەس تو ئە گەر بتهوى له
شتيك تىبگه، ئە گەر ئەسلە كەى ھەبوو،
ناكرى له ئەسلە كەى نە كۆلپتەو ھە كسەر
لەسەر كردار و قسەى خەلك برپار
بدەيت، مادەم ئەسلى بابەتە كە ھەيە،
كەواتە ناكړى تو ھەريە كى وتى من
شېخم وازانى تەرىقەت ھەر لای ئەو، يا
يە كيك بينى شوشە و بەردى خوارد وتى

فریشته بوو به شهیتان و له میهره بانى خوا
بیبهش بوو، کاتى خواى گه وره پیى
فهرموو سوجده بو ئادهم بیه، شهیتان وتى
من له ئاگر دروستبووم و ئادهم له خوّل
دروستبووه، چون ئه بیى من سوجده بو ئه و
ببهم، بهم قسه شهیتان بیى بهش بوو، له
میهره بانى خوا، له کاتیکدا که یه کیك بوو
له خو شه ویسترین فریشته کان له لای خوا.

هه لى: باشه چون شهیتان خو شه ویست بووه
لای خوا؟

من: ئى شهیتان که ناوى ئیبلیسه، واته بیى
ئومید له میهره بانى خوا، پیشتر ناوى
هه زازیل بووه، هه زازیل له دوو وشه

پیکهاتووه، عزز واته عیزهت، ئیل واته الله
واته دهسهلاتی خوا، بهلام دواتر ناوی
گۆرا به ئیبلیس واته بیج بهش له میهرهبانی
خوا.

بۆیه به کورتی تهصهوف ئهوهیه که
ئینسان تهواو خۆی بیاریژی له خۆبهزلزانین
و فیز و تهکهبـور، بهوه ورده ورده
ئهتوانیت بگاتهوه به ناخی خۆی و بگات
به ناسینی خودا.

عهلی: باشه ئهی ئهسحاوه ئهم قسانهی تۆو
و ئهم شیخ و شته یهک ناگریتهوه، سهیرکه
شیخیک پیشان ئهدا له فهیسبووک و
تهلهفیزیۆن خهلك دهسی ماچه کا و یهکی

قاچى ماچە كا ئەى ئەم شىخە بو خۆى
دانه مالىوہ لە خۆبەزلزانين؟

من: ئاخىر ئەوہ كېشە كەيە ئىمە ناچينەوہ
سەر ئەسلى بابە تە كە كە بزائين ئەسلە كەى
چىيە يەين لەرپى فەيسبووك و تەلەفیزیون
و پراگە ياندنە كان برپيار لەسەر بابە تە كان
ئەدەين، جا پراگە ياندنیش تەبيعە تى وايە
زۆرجار حەقىقە تە كەت پيشان نادات،
بەلكو ئەچى ئەگەرپى بە شوپىن شتىكى شاز
و دەگمەن ئەوہ ت پيشان ئەدا، تا بەھوى
دوو لايك و كۆمىنت و بينەرەوہ خۆى پى
گەرە بكا.

تو تا ئیستا بیستووته، که یه کیك له
پیاوچاك و شیخه گه وره کان کاتیک، له
بغداد داوای لی ئه کهن بچیت بو بغداد بو
مزگه وتیک و مورشیدی بو خه لکی ئه وی
بکا، که داواکای پی ئه گات، ئه لی به
مه رجیک رازی ئه بم بیم، به و مه رجهی
خوم سه رئاوه کانی مزگه وته که پاک
بکه مه وه، که س بو ئه و کاره دانه نین.

یان به سه رهاتیکی تر هه یه، شیخیک له
ئه حوالی موریده کانی ئه پرسیت، رۆژی
موریدیک ئه بینیی و پیی ئه لی ئه حوالتان
چۆنه، موریده کهش ئه لی له سایه ی خوا و
سه ری تووه باشین، له و کاته شیخه که

سەری خۆی ئەخاتە سەر زەوی و ئەلی
(سوین بەخوا ئەبی قاچ بخەیتە سەر سەرم)
چۆن ئەبی سەری من بخەیتە ئاستی خوا.

سەیرکە ئەمە تەصەوفی راستەقینەیه، هەم
مورید هەم شیخ ئەوەنە خۆیان بە
دورگرتوووە لە خۆبەزلزانین، بەس
راگەیاندن ئەمانە پیشانی ئیمە نادەن چونکە
لەمانە کۆمیت و لایکیان دەس ناکەوێت،
ئێلا کۆمەلی لادەر پیشان ئەدەن تا چوار
کەس بە کۆمیت جنیویان پێ بدات و
بینەری ئیعلامە کەیان زیاد بییت.

عەلی: باشە با بلیین لە ئەسلە کە
نە کۆلیوینە تەووە و لێی تیناگەین، بەس

هه بوونی ئەم شتانه چ پێویست ئە کا نوێژ و
رپۆژووی خوومان ئە کەین و پێویستمان بەم
دەف و ههرا و بەز مه چیه؟

من: پێویستییه که چیه؟ ئەو نوێژ و رپۆژووه
که ئەیکهین تا چهن به دل و روچ تیا
ئامادهین؟!

عهلی: وه لا ئیتر ئامادهین بو ئاماده نین؟!

من: دهی نه خیر ههسته کهم تا له تهسهوف
و عهشقی خوا تینه گهیت و خوا نه ناسی
نازانی و ناتوانی ئەو نوێژ و عیاده ته
بکهیت که خوا ئەیهوئ.

جا قسه و بۆ بکه م تو وت نویت و نه که م و
رپۆزوو نه گرم و عیاده ته کانی خۆم نه که م،
باشه پرسیارئ، له نویتدا خه یالت نه پروا
به ملالاولا؟؟

عه لی: نه ره وه لا زۆر جار جا خۆ هه ر منیش
وا نیم زۆر که س هه ر وان خه یالی نه پروا له
نویتدا.

من: باشه نه بی خه یال برپوا؟ لات وایه نه و
نویتزه ته و او ه؟

عه لی: وه لا نه وه نه ی بیستوو مه فه رزه که ت
له سه ر لائه چی به س وه ک پادا شت پادا شتی
زۆر نییه.

من: که واته تو بو ئه وه نویتز ئه که ی که
ته نها ئه ر که که ت له سه ر لاچی نه ک بو
مه به سته که ی خوی.

علی: مه به سته که ی خوی چییه نویتز هر
عیاده ته ئتر چییه؟

من: نه خیر ته نها عیاده تیکی ئاسایی نییه،
به لکو نویتز لقایه له گه ل خودا، واته به
کور دیه که ی قسه کردنه له گه ل خودا، واته
تو رپوژی پینج جار قسه له گه ل خودا
ئه که یت.

علی: ئی باشه ئه زانم وایه

من: ئەزانم نا، بەجددی تا چەند بە دڵ
هەستە کە ی که وایە؟!

عەلی: وەلا وایە

من: دە ی برواناکەم وابێ، راستە بە دەم
ئەلێن وایە بەس ئایە بە ناخ و دڵ لامان
وایە که نوێژ پەوهندییە که لەنیوان خۆمان و
خودا؟

عەلی: ئێی باشە بزەنم چۆن وا بزەنم؟

من: لێرەو وە ئەبێ تیبگەین بزەنن بۆچی
ئەهلی تەصەوف و شاعیرە کان وشە ی
عەشق بۆ خوا بە کار ئەهینن، چونکە هەر
کاریک بە عەشقهو وە بکریت بە تەواوی دڵ

بۆى ئامادەيە، لە كاتىكا زۆر كەس پىيى
دروست نىيە كە وشەى (عەشق) بۆ خودا
بە كارىيت، چونكە ئەو كەسانە عەشقىيان
تەنھا لە پەيوەندى دوو رەگەز كورت
كردۆتەوہ.

عەشق قولبۇونەوہيە لە خۆشەويستى بۆ
شتىك يا كەسىك، بە كەسە كە ئەوترىت
مەعشوق، كاتى ئىنسان عاشقى شتىك
ئەبيت واتە خۆشەويستى بۆ ئەو شتە تەواو
قولبۇتەوہ، كەواتە عەشق پەلەيە كە لە
خۆشەويستى تۆخترە، لاي ئىمە وا ئەزانين
عەشق تەنھا بۆ خۆشەوستى نيوان دوو
رەگەزە، وەك ئەوہى تۆ و ئەلىنای

رەحمەتى (بەپىكە نىنەۋە)، ھەرچەن ئەۋەى
تۆش باشبۈۋ، خەلك ھەيە ۋەك گورگ
برىسى گۆشتىكە ۋ ناۋى ناۋە عەشق، ئەينا
خۆى ئەۋە عەشق نىيە، بەس چىيە چونكە
ۋشەكە لە خۆشەۋىستى نىۋان دوو
رەگەزى جىا كورتكراۋەتەۋە، بۆيەكە
ۋشەى عەشق بۆ خودا بەكارئەھىتىن،
ئەۋانەى ئەلەين دروست نىيە، لەۋ پروۋەۋە
ئەلەين دروست نىيە ئەشۋوبەھىتىن بە
پەيوەندى نىۋان دوو رەگەز، لەكاتىكا ۋەك
ۋتمان عەشق بەرزترىن پەلەى
خۆشەۋىستىيە ئىتر خۆشەۋىستىيەكە بۆ ھەر
شتىك بىت.

ئەگەر ھەر عیادەتیک کرد بو خوا بە
عەشقەوہ کردت ئەوہ نہ خەیاڵت ئەروا نہ
عیادەتە کەشت لا قورسە، بە پیچەوانەوہ
چرکە بە چرکە کات ئەژمیریت تا کاتی
نوێژەکان دیت، کە چویتە نوێژیشەوہ ئیتر
لە دنیاش دائەبریت، ئەوکات ئەگەیتە ئەو
حالەتە ی لەبری ئەوہ ی لە ئیش پینج دەقە
ئیشە کەت جیبیلی بو نوێژ و دوای
بگەریتەوہ، دايمە خەریکی عیادەت ئەبی
و کەمترین کات بو ئیش دائەنیی.

عەلی: واز لە خەیاڵە کە بیئە بەس بو
عیادەتم لا قورسە؟

من: قورسی مه به ستم چیه، قورسه له سهر
شانت له بهر نه وه ئه یکه ی که ئه لئی واجب
ئه بی بیکه م نه ک به چه زه وه بیکه یت، ئاخر
ئه و دوو شته زور جیاوازه، سه یریکه
بوئه وه ی بزانی که عیاده ته کان لا قورسه،
ئیستا ئه گهر بلین گوناح نیه و له و دنیا
لپرسینه وه شت لی ناکری له سهر نه وه،
ئه توانیت نوژی به یانیا نه که یت، به لاته وه
خوشبوو، وایه؟ ئه و چه وه خوشه ی به یانیا
به ئسراحت ئه چه وتی، وایه؟

عه لی: وه لا خو وایه، به س کردنه که ی
واجبه و هه لبه ته حیکه متیکی تیایه بویه
ئه بی بیکه ین.

من: باشه تۆ واز له حیکه مته که ی بینه،
حهزت ئە کرد ئەو نوێژه نه بوایه و بوخۆو
بخه و تیتایه؟

عەلی: ئە گەر نه کردنی گوناح نه بوایه
به ره وه لا.

من: ئەها جیاوازی خه لکه عامه که و
دهرویش و ئەهلی ته صهوف و ئەوهی که
به عه شقه وه نوێژ ئە کا لیره دایه، دهی تۆ
ئە گەر به پراستی هه ست بکه ی که تۆ
له کاتی هه ر نوێژیکدا له گه ل خودا قسه
ئە که یه ت، چۆن هه زت ئە کرد نوێژی
به یانیان نه بی؟!

کاتیک عیاده ته کان تهنها وهك ئه رکیک یان
واجییک سهیرکهی قورسه لهسه ر شانت
ئه وه تا ئه گه ر گوناح نه بی حهزه کهی
نه یکه یت، به لام کاتی تو به عه شقه وه
عیاده تیکت کرد، لهزه تی لی وه ره گری
هه ر شتیکیش لهزه ت لی وه رگرت به
تامه زرؤییه وه ئه یکه یت نهك وهك ئه رکیکی
قورس واییت لهسه رت.

عه لی: جا چ پئویسته کات عیاده ته کان
چیژی لی بینین، عیاده ته و فه رزه و ئه بی
بیکه ین... ده ی فه رموو نایکه ی چی
ئه که ی؟ یه عنی هه ر ئه بی به چیژه وه بیت؟

من: ئەزانی چۆنە، ھەرچەنە لەوانە یە ئەم
بۆچونە شەم ھەلەبێ و تەواو نەمپیکابی،
بەلام لام وایە، کە ئیمان و دین ئەبێ چیژ
و لەزەتی لێ وەرگری ئینجا ئەتوانی
بەراستی بیکەیت و حەقی خۆی پی
بەیت، جا ھەرشتیکیش چیژت لێ
وەرگرت، حەز ناکە ی زوو تەواو بیت،
بەعە کسەو ە چرکە بە چرکە کات ئەژمیری
تا کاتی ئەو عیبادەتە دیت، دە ی لای ئیمە
رێک بە عە کسەو ە یە رۆژوو ئەگرین کات
ئەژمیرین تا زوو تەواو بیت، نوێژ ئە کەین
خواخوامانە زوو تەواو بین و بچینەو ە
بەلای ئیش و کارە کانمانەو ە، دە ی ئە گەر

به پراستی له مانای عیاده ته کان تیبگه یین،
هزه که ی هه موو چرکه یه ک له عیاده تا
بیت.

عەلی: ئیستا بۆ نمونه مانای پراسته قینه ی
عیاده ته کان چیه؟

من: مانای پراسته قینه ی باشکردنی په یوه ندی
خۆت و خوایه، گه پانه وه ته بۆلای خوا
به پراستی، بۆ نمونه نوێژ، نوێژ وه ستانه
به رامبه ر خوا و گفتوگو کردنه، داوا کردنه
له خوا، به س لای ئیمه کیمان ئاوا نوێژ
ئه که یین؟! که نوێژ ئه که یین وا ههسته که ی
که به رامبه ر خوا وه ستاوین؟! نه خیر،
بۆچی؟ چونکه به عه شقه وه نایکه یین.

رپۆژی دانیشتبووین باسی عیبادت و
خه یال رپۆشتنمان ئە کرد له نوێژدا،
ناسیاویکمان وتی من جاری وا بووه،
نوێژم کردوو به پێوهبووم ههستم کردوو
په نجهم ئە جولێ دواى بیرمکه وتۆتهوه، که
ئەم په نجه جولانه ئەمه کاته کهى نیه، ئەوه
ئەبێ له ته حیاتا بێت، نهک به پێوه، جا
مه بهسته کهى ئەوه بوو که وتی خه یالم
رپۆشتوو به پێوهبووم ته حیاتم خوێندوو.

دهی تۆ ئە گەر به عه شقه وه نوێژ بکهیت،
خه یالت ئەروا؟ نه خیر.

بو ئەوهی له عه شقی خودا تی بگهی
زۆر جار پێویسته به عه شقی مه جازیدا

تېپەپرىت، وهك شېخ عبدالقادىرى گە يىلانى
ئەفەرموى (ھىچ كەس ناگات بە عىشقى
خودا، تا بە عىشقى مەجازىدا وهك پلىكانە
تېنەپەرىت).

ەلى: دە تۆ بۆستە ئەسحاوہ با تېبگەم
مەجازى يەنى چى؟

من: ئەزانى مەجازى چىيە، ھەنى شت كە
تۆ باسى خوا ئەكەيت، باسى جىھانىك
ئەكەى دەرەوہى بىر كىردنەوہى ئىمەيە،
سىستەمىكى بەپىوہ بردنى ھەيە، لەدەرەوہى
بىر كىردنەوہ و شىۋازى بەپىوہ بردنى لاي
ئىمەيە، لەو جىھانەدا ئىمە نازانىن كات
چۈنە؟ شەو و پۇژ چۈنە؟ كاتى تۆ باسى

شتیکی ئەو جیهانه بو که سیک ئە کەیت،
ناچاریت بیشوبهینیت، بە شتیکی ئەم دنیا،
بەو ئەلین مەجازی واتە شتیک کە لە
سنوری بیرکردنەوێ ئیمە نیە تۆ
ئەیشوبهینیت بە شتیک کە ئیمە لێی
تیبگەین.

عەلی: دەی باشە ئیستا یەعنی بلین عشقی
مەجازی وە کو چی؟

من: عەشقی مەجازی وە ئەوێ تۆ و
قاید (ئەلینا) بە (پیکەنینهو).

عەلی: دەی ئەسحاوێ رامەبیرە بەجددی
گویم گرتوو.

من: ئىي وه لا به راستمه ئه وه عه شقى
مه جازيه خوشه ويستی تو بو ئه لینا.

عه لی: ئه ی عه شقى حه قيقى چيه؟

من: عه شقى خودايه.

له م قسه و باسانه يا بووین پاسه كه به لای
دهشت و ده ريكدا تپه ربوو، دهشت سهوز
بوو شاخه كان ديمه نيكي جوانيان هه بوو،
عه لی پرسى: باشه ئه ی شتيكى تر.

من: چيه؟

عه لی: باشه بو ئه لین سه ير كردنى ئه م شاخ
و كيوه وهك عيادهت وايه؟ بوچی سه فره

و سهیران ئە گەر بیر لە سروشت بکەینەو
خێر و عیادەتە؟

من: پرسیارێ جوان بوو! سهیر که بابەتە که
تۆزێ قولتەر، خۆی لە ئەسلا سهیر کردنی
شاخ و کیووە که عیادەت نییە، بەلکو
سهیر کردنی شاخ و کیووە که بوو ئەو
مەبەستە یە که راتبکێشی بوو عیادەت.

عەلی: چۆن یە عەنی؟

من: کاتی تۆ لە عەشقی مەجازیدای و
کەسیکت خوشەوێ، لە هەموو حالەتیکدا
بیر لەو کەسە ئە کەیتەو، لە هەموو
کاتیکدا ئەوت لەبیرە، ئە گەر لە کاتیکشدا

ئەوت بىرنەبى بەھۆى شىتیکەوہ
بىرتە کەوئتەوہ، بۆ نمونہ ئەو کەسەى
خۆشتەوئ ئەگەر وئتە کیش بىت، رۆژىک
ئەوئشت بىرنەبى، بەلام وئتە يەك ببىت کە
ئەو کیشابىتتى يە کسەر ئەوت بىردىتەوہ،
ئە کەوئتە وەسفکردنى وئتە کە، وئتە کەت
لا جوانە، لە ئەسلا تۆ ئەو وەسف و سەنايە
بۆ وئتە کە ناکەيت، بەلکو وئتە کەت لا
جوانە چونکە ئەو کیشاويەتى، بۆيە تۆ
ناراستەوخۆ وەسفى ئەو کەسە ئە کەيت کە
خۆشتەوئ، بەھۆى وئتە کەوہ
مەعشوقە کەت بىرکەوتەوہ و يادت کرد.

سه یرکردنی ئەم شاخ و کێوش بو ئەوه یه
تۆ ئەگەر بو ساتیکیش خوات له بیر
کردبوو، بههۆی دروستکراوه کانیه وه
خالقه کهیت بیربیتته وه که خودایه، تۆ که
سروشته جوانه که ئەبینیت ئەزانیت که ئەم
جوانیه کی دروستی کردوو، بهو جوړه
خوات بیردیتته وه و بیر له گهوره یی خوا
ئه که یته وه، بیر کردنه وه له گهوره ی
خوداش واته یادکردنی، که ئەوه یه به
عه ره بی ئەلین زیکر، ئیتر مه رج نییه ئیمه
ته نها به زمان زیکر بکه ین، کاتێ تۆ
دروستکراویکی خوا ئەبینیت و یادی خوا

ئەكەیت ئەووخۇی زیکرە، زیکریکە لە
دلەووە ئەکری و بە دلش ئەکری.

ئاوا خەریکبووم قسەم بو ئەکرد،
سەیرە کەم عەلی موبایلە کە ی بە دەستەووە یە
و سەیری ئەکا و خەیاڵی رۆشتوو و
زەردەخەنە ئەکا، زانیم ئەلینای بیرکەوتەووە
پرسیارم لئ کرد.

من: چیە ئەووە من بو کئ قسە ئەکەم؟
ئەووە چیە خەیاڵت رۆشتوو و پئ
ئەکەنی؟

عەلی: ئۆھوو لە خەیاڵکی خوشا بووم
لئو تیکدام.

من: تهبعن بیر له ئەلینا ئە کردەوه وایه؟

عەلی: ئا له وکاتهی تو قسەت ئە کرد ئەو
رەسمەم بیر کهوتەوه که کیشابووی لەسەر
مەلزمەمە که، هەر ئەو پۆژە رەسمی
مەلزمەمە کهم گرت و مەلزمەمە کهشم لا
ماوه، زوو زوو سهیری ئە کهم.

من: (به پیکه نینهوه) تازه پڕۆیشت خوا
ئەزانی ئیستا ها له کوی، باشه بهس نییه
ئەو تۆزه یادگارییهی بۆ جیهیشتووی.

عەلی: وه لا وابزانم هەر له مەنتیقەیه
مالیان، یادگاری چی ئەو پۆژە مەلزمەمە کهم

لای ئەو بوو بیتاقەتی لەسەر مەلزەمە کی
من کیشای خو بو منی نه کیشاوه.

من: ئی کهواته ئیتر بو ئەوه نه لات موهممه
و پرەسمت گرتوووه و مەلزەمە کهشت
هه لگرتوووه؟

عەلی: ئی وه لا بلیم چی هەر باشه جار
جار سهیری ئە که م بیرمه که ویتته وه.

من: یه عنی که ئیستا سور ئەزانی ته واو
ژیانی خوئی هه لبژاردوووه، به لام تو هەر
بیری لی ئە که یته وه، به و بیر کردنه وه یه
نارەحهت نابی؟

عەلى: كورە نەوۋەلا، نازانم چۆنە لەخۆوۋە
ھەستىكى سەيرم ھەيە، ئەو بېتاقەتتەيى كە
بەھۆي بىر كوردنەوۋە لەوۋەوۋە توشم ئەبى
لەخۆوۋە ھەستىكى خوشە لەلام و بە
بېتاقەتى نازانم.

من: واىە، بەو قسەيە تا شىعرى عارفىكم
بىر كەوتەوۋە، كە ئەو بۆ خوای نوسىوۋە،
رېك ھەمان قسەي تۆيە بەس بە شىعر
وتويەتى، ئەلى

ئەگەر لوتفت ھەبىچ يارپەب ئيمان ئەبىچ بە پەرژىنم
لەباتى سەيرى دونيا كەم بە چاوى دىل تۆ ئەبىنم

بەھەشتم كەي لەفكرايە مەبەستم بەندەگىي تۆيە
ئاواتم تۆي ئيمانم تۆي دىل عەرشە و جىتتە ئەي دىنم

چهنده دۆزهخ بلیسهی بی باکم نیه لهشالاوی
بهعشقی تو گهر پڑابی بهسهر سینهم دا ئهسرینم
جا دیکهتی ئه و دیره بده

چهنده دۆزهخ بلیسهی بی باکم نیه
لهشالاوی

بهعشقی تو گهر پڑابی بهسهر سینهم دا
ئهسرینم

واته گوی نادهمه ههلیه و بلیسهی ئاگری
دۆزهخ ئه گهر له پیناو تویا تیا بسوتیم و
فرمیسک بهسهر لاشهم بیته خوارهوه، ئه وهم
لا خوشه چونکه له بهر تویه، تهنانهت
عزابه کهشم لا خوشه چونکه له تۆوهیه.

عەلى: ۋەلا خۇ شىعرى جوانە، جا ئەۋە
ھەستىكە بەس من لىي تىئە گەم ئەزانم
تەنەت عەزابى مەعشوق چىئى ھەيە، ئا
توخوا بىرى لەۋ شىعرانەى تر كە ھەيە
ئەگەر لەبەرتە بىئىرى، ۋەلا شىعر زۆر خۇشە
رېك ئەلى قسەى دلتە و شاعىرە كە
ھۇنىۋىە تىەۋە، بەس ئەم شىعرى دەروىش و
شتە ئەۋە ناخۇشە ناتوانى بۇخۇت بە كارى
بىنى و بىئىرى بۇ ئەملا و لا چونكە ناۋى
شىخە كەى تىايە كابرە بۇ شىخە كەى
نوسىۋە (بە پىكە نىنەۋە).

من: وه لا رپك يا بو شيخ نوسراوه يا بو
پينغه مبهر (درودی خوی له سهر بیت) یان
بو خوا نوسراوه.

ههر له کاتی ئەم قسه کردنه ی من وعه لی،
نه فه ریککی ئەولای ئیمه، که به سهر و سیما
ئیسلامی دیار بوو، وتی به خوا مامۆستا ئەم
عیرفان و گیرفان و خورافیاته له دینا نییه.

من: عیرفان و گیرفان چیه؟

نه فه ره که: کوره مامۆستا سهریان له خۆیان
و خه لکیش تیکداوه ئاخر له کوپیی دینا
هاتوو ه تۆ حال لی بی و سهر بده ی به

دیاوارا و دار و بهرد بخوی ئەمه که ی له
دینا هاتوو؟

مناقشه کردن له گهڵ نهفهره که م به پیویست
نهزانی بۆئهوهی زوو بیپرمهوه وتم بهخوا
هه نیککی زیادکراوه و هه نیککی وهک خوی
نه گهشتوو، قسه که ی تویش تهواو، بۆ
ئهوهی بیپریتتهوه.

ئهو ههر بهردهوام بوو زۆر دل پر دیاربوو،
وتی بهخوا ئیتر ئاوایه کوره بهخوا راستیان
وتووئه لێن شیخ با نهمرئ بۆ دین زهره
با دهرویش بمرئ حهوت پشتی که ره.

له گه‌ل عه‌لی تاوئ بیده‌نگ بووین تا
گه‌شتینه ناو پینجوین.

گه‌شتینه پینجوین و مه‌لا هیمنمان بینی،
ئه‌ویش براده‌ری سه‌رده‌می زانکومان بوو
له پینجوین بوو به ماموستا و له‌ناو پینجوین
له داخلی ئه‌مایه‌وه، هیمن چونکه له ئی‌مه
زیاتر هاتوچۆی مزگه‌وتی هه‌بوو و جار
جار هه‌دیسى بو ئه‌خویندینۆ له زانکۆ به
مه‌لا هیمن ناوی ده‌رکردبوو.

ئه‌ویش له زانکۆ هه‌ر له به‌شى خومان بوو،
من و عه‌لی و هیمن زۆر تیکه‌ل بووین
به‌سه‌ره‌ات و قسه و ده‌مه‌ته‌قیمان زۆربوو،
هیمنیش هه‌ر وه‌ك من تازه بوو به ماموستا

ئەو لەناو پینجۆین بوو، خیرا خولگی
کردین وتی وەرنەووە ئەچین بۆ داخلیە کە ی
ئیمە و ئەمپۆ کەس نەهاتۆتەووە سبەینی
برادەرە کانم یەنەووە، ئەمشەو بەیادی زانکۆ
و داخلیەووە دەمەتەقی ئەکەین.

وتمان زۆر باشە با برۆین...

لەگەڵ مەلا هیمن، بەبی ئەووی برسیمان
بی لەخۆمانەووە خۆمان کرد بە دوکانیکی
لەفەیا و یەکی لەفەیکمان خوارد.

کەوتینەپری و لە دوکانیک کۆلی جیس و
ساردی و پسکیت و چەرەس و
خواردنمان کپری و چوینەووە بۆ

داخلیه که ی هیمن، که داخلیه که یان له ناو
مه کته به که یانا بوو، ئیواره چیشتمان لیتا و
نانمان خوارد و دواى نویژی عیسا ده سمان
کرد به ده مه ته قی، و مه لا هیمن وتی
شیخه به ته مای عهلی بکه ی به ده رویش؟

من: عهلی کورپی چاکه خوئی ده رویشه
ئه و له و شتانه تیئه گا وهك تو نییه (به
پیکه نینه وه).

مه لا هیمن: عهلی برا به وخوا نویژ و
رۆژووی خوو بکه و گوئی بو که س
مه گره هه ر که سی هه له سی له باری خو یه وه
قسه له سه ر دین ئه کا.

عەلی: باوكم بەخووا تویش راستەكەى
هەمووى خووى بە راست ئەزانى، ئا تو
شیخە پیم بلی بۆ لەناو پاسەكەیا جوابی
ئەو پیاووت نەدایەووە یەكسەر وتت
راستەكەى؟

من: جوابی چی چی مەجبوری ئەووم
لەخۆمۆ مناقەشە دامەزینم لەگەل یەكیكا
كە نایناسم، ئیمە خوومانەین و بەتالین بۆیە
لە هەموو شتی قسە ئەكەین (بەپیکەنینەووە).

بەس دیقەتی قسەكەى ئەو پیاووە بدە، لە
دینەكەى من و تویا هەیه، كە حەقی خووا
ئەگەرى لیخۆشبوونی هەیه، بەس حەق
ناس، واتە حەقی خەلكی لیخۆشبوونی

نييە، ئيلا ئەبىي كەسە كە قسەت پىي وتووه
گەردنت ئازا بىكات، جا ئەو بەو قسەي
قسەي بە حەوت پىشتى دەرويشە كان دا،
ئە گەر حسابكەين تۆ مەبەست دوو
دەرويشىش بويىت، ئە گەر گرىمان
دەرويشە كان خۇشيان كافر بن، بەس تۆ
قسەت بە حەوت پىشتى ئەوان وتووه، واتە
تۆ ئىستا حەقى حەوت كەست لايە، ئەبىي
يا گەردنت ئازا بىكەن، يا حەقە كەيان بۆ
بگىپرېتەو، تەبەن ئىستا زۆربەشيان
مردوون، كەواتە چۆن گەردنى خۇتياپ پىي
ئازا ئە كەيت؟! بەبىي ھۆكار بەھۆي

تورپه یت به دوو دیپر قسه تاوانی حوت
که ست خسته سهر شانی خۆت.

وه کو چیشتی مجهور ههرچی مهسه له بوو
ئهمان ترشان به سهر یه کا ههر له باسی
یادگاری زانکۆ و داخلی و باسی رپۆژگار
و وه کو ئەلێ بهس بو ئەوهی ده ممان
نه وهستی ههرچی مهسه له هه بوو
ده نوکیکمان لی ئەدا و شتی کمان له سهر
باس ئە کرد، ئیتر باسه که بوو به باسی
شیره عیرفانیه کان.

هیمینیش تا راده یه که له عه شق تیوه گلابوو،
عاده تهن وه که ههر ته له به یه کی تر کۆمه لی
به سه رهات و یادگاری هه بوو، به لام

ئەویش بەھۆی زۆر مولتەزیمی بە دینەوہ
و شەرمنی نەیتوانیبوو ھەستی خۆی
دەرپریت.

دەمەتەقیكەمان دەستی پیکردەوہ، ئەمجارە
بە سی قۆلی، ھیمنیش ھیچ بۆچونی لە گەل
دەرویشی و ئەو شتانە یە کی نەئەگر تەوہ.

من: عەلی جارێ پیش ئەوہی بچینە باسی
شیر و شتەکان با لە مەسەلە ی عەشقە کەوہ
مەلا ھیمنیش شتی بلێ...

مەلا ھیمن: پۆژی حەزم بە بەشی نەوت
بوو چونکە ھاوپی کورە کەم کە لە
منالێوہ بە یە کەوہ یین و خۆشمەو یست

ھەزى بەۋى بوو، پۇژى ھەۋلى فېربوونى
 شىكارى نەخۇشە كەنم ئەدا چۈنكە سۆزىار
 ھەزى لەو بەشە بوو، پۇژى خووم داىە
 فەلسەفە و كىتب لەبەر شىراز كە كىتبى
 زەردەشتى ئەخوئىندەۋە، كۆتا جار خۇم
 فېرى وئە كىشان كەرد لەبەر ھەۋار چۈنكە
 ئەو زۇر ھەزى بە وئە كىشان بوو، پۇژى
 ھەزم ئە كەرد بىمە دىكتور و بەدۋاى خولە
 پزىشكىە كاندا ئە گە پام لەبەر ئەۋەى دالىا
 دىكتورى ددان بوو، پۇژى ھەۋلى
 فېربوونى ئىنگلىزىم ئەدا، لەبەر
 خوئىند كارىكى خۇم كە مەرحەلە دوو بوو،
 ئەۋكات من موعىد بووم لە زانكۆ تەنھا

يەك ھەفتە دەوامم ئەكرد، ھەر ماوۋىيەك و
لەبەر عەشقى كەسپك ھەولمەدا ئەوۋە بكام
كە ئەو كەسە لەو بوارەدايە تا بەھۆى ئەو
شتەوۋە پەيوەندى لەگەل دروستكەم.

باشە خۆ خواى گەورە پېويستى بە ھىچ
لەم ناوۋەندانە نىيە، بە ئاسانى ئەتوانىن
پەيوەندى لەگەل دروستكەين، ئەى ئەگەر
راستكەين خوامان بەراستى خۆشبوى بۆ
ھەولمان بۆ نەداوہ؟!

لەكۆتايدا بۆمدەر كەوت عىشق لە عىلم
كارىگەرترە، ئەو كەسەى كە خۆشتەووى
ناتوانى بە عىلم پەلكىشى بكامىت، بەلام
ئەو ئەتوانى بى ھىچ شتىك تەنھا بە عىشق

تۆ په لکیش بکا، عیشق پیویستی به بر وانا مه
و خویندن و فیربوون نییه، بلیسه یه که به بی
ئه وهی ههست پی بکهی ئه گاته راده یه ک
ئه تسو تینیت.

ئه گهر بتوانین ئه و عه شقه ی بۆ مه خلوقمان
هه یه بۆ خالقمان هه بی، چی پروو ئه دات،
زاتیک که ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکا
هه یه.

من و عه لی دانیشتبووین به بی ده نگی
گویمان بۆ مه لا هیمن ئه گرت، قسه کانی
زۆر به جددی له ناخیه وه ئه هاته ده ره وه،
بیئاقه تیه کیشی پیوه دیار بوو، هه رچه ن خۆی
موسه یته ر پیشان ئه دا.

سەيرىكى عەلىم كەرد، وتم سەير كە چەن
جوان بۆي رۈن كەردىتەوۈ عەشقى خوا چىيە.

عەلى: بەوخوا مەلا خراب لە عەشقى
تېۋە گىلبابوۋى، بەس تۆ پىم بلىۋى حەزت لە
كۆرپىش كەردبوۋ (بەپىكەننەوۈ).

مەلا ھىمەن: ھەھەھ نىرە كەر مەبەستەم ئەوۈيە
لە منالەوۈ پەفلىق بوۋىن خۇشمەوۋىست نەك
حەزى لىكەم ئەوۈ تۆ بۆ قەت نابتە بنىام
لە قسەى قۆر ناكەوۋى.

مەن: جا تۆ واز لە عەشقى كەى مەلا بىنە،
لەم تەسەوۋفەدا شتىك ھەيە كە زۆر گەرنىكى

پیی ئەدری ئەویش نەفس و پاکردنەوہی
دەروون و کۆنترۆلکردنیەتی.

عەلی: ئەمەیان چییە و چۆنە؟

من: نەفس ئەوہی ناخمانە کە جگە خۆمان
و خوا کەس نایینی، بەلام ھەنسی جار
خۆی دەرەخات، خۆ ئەگەر وہ کو
رپوو کەشە کەمان بێنرایە زۆربەمان لەرپوومان
نەئەھات بێنە دەرەوہ و بچینە سەر ئیش،
ئەم نەفسە بە تێپەرپوونی کات توشی عەییە
و پەلە ئەبیت، ئەگەر زوو فریای نەکەوین
پەلەکان لامان ئاسایی ئەبیتەوہ و وردە
وردە سەرئەکیشی بۆ گوناح.

جا زور ئاسانه ئەگەر پەلەیه کی کهم زال
بین بهسەریا و چارهسەری بکهین، بهلام
ئەگەر ئەو پەلەیی بوو به دوان و سیان و دە
و سەدان پەلە ئەو کاتە لە کۆنترۆل
دەرەچیت و چارهسەری زەحمەت و ئەو
زالەیی بهسەرتا.

ئەزانی وه کو چی وایه، تۆ کاتیک چاکەت
و پانتۆلیک له بەردایه و پاک و تەمیز و رپیک
و هستاوه، ناهیلی پەلەیه کی بهرکهویت یا
تەنانهت نوقتهیه کی لهسەر دروستییت،
چونکه ئەو پەلە بهو چاکەت و پانتۆله
نامۆیه و تهواو دیاره و ناشرینی دەکات،
ئەتوانییت به ئاسانی یه کسەر پەلە که

لابدەيت، بەلام كاتىك پەلەكە بوو بە دوو
و سى و دە و پانزە، ئەوكات بەزەحمەت
پاك ئەيىتەو، وەكو جلى ئىشى لىيەت،
سەيركە كرىكار كە ئەچىتە سەر ئىش
جلىكى پىس و چلكن لەبەرەكات چونكە
گوئ ناداتى چەنى تر پىس بىت، لەبەر
ئەوئ لەوئ بى ئومىد بوو، كە پاك
بىيىتەو، بۆيە پىسى جله كەى لا ئاسايى
بۆتەو، جا ئىمەش تا پەلەيەك و دوو پەلە
توشى نەفسمان بىت، ئەتوانىن بە ئاسانى
چارەسەرى بکەين و نەھىلکىن سەربكىشى
بۆ زياتر و زال بىت بەسەرماندا.

بابەتى نەفس ئەۋەندە گىرنگە كە لە
قورئاندا ۲۹۶ جار بە راستەوخۇ و
ناراستەوخۇ باسكراۋە، بۇيە ھەقى خۇيەتى
گىرنگى پىي بەدىن و بزىنن چى
كەموكورتىە كى تىايە چاكى بكەين،
لەۋانەيە ئىمە تاۋانىكمان لا بچوك بىت،
بەلام ھەر ئەۋ تاۋانە كاتى نەفس ھەزى
پىكرد ھەر ئەۋەنەي پىي ئالودە بوۋى ئىتر
رەگ دائەكوتى و سەرئەكىشى بۇ تاۋانى
گەورەتر، بۇيە ئەۋەي كە زۇر گىرنگە و لە
تەسەۋفدا ھەيە ئەۋەيە كە نەھىلەين تاۋان
رەگ داكوتى، ھىچ تاۋانىك بە بچوك
نەزىنن.

لای ئیمه ئەو قسه باوه کاتی بە یه کیك
ئەلێی فلانه شت گوناحه ئەلێ "گوناحمان
هەر ئەوه بیت قهینا"، تۆ دیقەتی ئەو قسه
بده، یه کهم وا ئەزانێ که گوناحی بچوک
کیشهی نییه، که ئەمه ههلهیه، زۆربهی
کات گوناحی بچوک سهره کیشی بۆ
گوناحی گهوره تر، دووهم، قسه کردنه که
ئەیسەلمیێ که گوناحی لهوه گهوره تر
ههیه و کراوه، ئەوهش کیشهیه واته له
نیوان گوناحی گهوره و بچوک گوناحی
بچوک پێ باشتره، بهلام له تهسه وفدا ئەو
پێ باشتره نامیێت.

له تهسه وفدا كاتيك تهوبه ت كرد و خوت
يه كلايي كرده وه بو خوا، ئيتر ته نانه ت
نابي بهيلى بير له گوناحيش بكه يته وه،
ئستا له وانه يه بيستيتان به شيك له مه لاكان
و كه سه ئاينيه كان ئه لين گوناح ئه گه ر به
كردار ئه نجامت نه دا تاوانت بو نانوسري،
بو نمونه تو ئه ته و ليت دزيه ك بكه يت،
ئه گه ر ئه م دزيه ته نها بيرت لي كرد بيته وه
و ئه نجامت نه دابي گوناحت بو نانوسريت،
به لام له تهسه وفدا وانويه، له تهسه وفدا
ناكري بير له گوناحه كه ش بكه يته وه،
چونكه بير كردنه وه كه ئه بيته هوي
دووباره بوونه وه ي ئه و بير كردنه وه، ورده

ورده ئەم بیر کردنه وه له ناو دڵ جیگیر
ئەبیت و ئەبیت به خالیکی رەش لەسەر
دڵ، ئەوکات ئیشی شەیتان ئاسان دە کهیت
و تەنها هەلیکت بو ریکەویت
بیر کردنه وه کهت ئە کهیتە کردار و تاواناکه
ئەنجام دە دەیت، بۆیه ئەوهی له تەسە و فدا
زۆر کاری لەسەر ئە کری ئەوهیه که دڵ و
نەفسمان وا پەروەردە بکهین تەنها بیر له
خوا بکاته وه و سەر ئەوهی نە پەره ژئ بیری
بو گوناح بچیت.

دیقەت بدەن له قورئانیشدا ئەو تاوانانە
پە یوهندی به نەفس و حەزه وه هەیه، خوی
گەوره نە یفەر مووه (مەیکەن)، بە لکو

ئەفەرموئ (نزیکی مە کهون)، واتە
 نزیکبوونەووە کهشی رپخۆشکەرە بۆ گوناح،
 سەیرکەن بۆ نمونە لە ئایەتی ۳۲ سوره تی
 الإسراء ئەفەرموئ (وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَا)،
 واتە: نزیکی زینا مە کهون، نزیککەوتنەووە
 چیه؟ بۆ نمونە ئیستا هەموومان موبایلمان
 پییه، لە فەیسبووک سەیری پۆستەکان
 ئەکەین لەپەرپەسمیکی تۆزئ خیلاعی
 دیتە پیش چاوت، ئەم پەسمە که دیتە
 پیش چاوت، یە کهمجار که بەبی ویستی
 خۆت بوو، گوناحی لەسەر نییه، بەلام که
 گەپایتەووە سەر پەسمە که گوناحی نەزەرت
 بۆ ئەنوسری، جارێک و دوو جار و سی

جار که گه پرایته‌وه سهر پ‌ه‌سمه که ئه‌بیته
گوناح، تا وات لیته ئالوده‌ی گوناحه که
ئه‌بیت و لات ئاسایی ئه‌بیته‌وه، وهك ئه‌م
سه‌رده‌مه، ئه‌لیی هه‌موو که‌س سه‌یری ئه‌کا
که‌واته ئاساییه، به‌لام له پ‌راس‌تیا
ئاساییبونه‌وه که لای تو هی ئه‌وه‌یه که
یه که‌مجار نه‌وتوانیوه به‌سهر نه‌فستا زال بیت
و ئه‌و به‌سهر تو‌یا زال بووه، ئه‌مه
نزیکبونه‌وه‌یه له زینا، چۆن؟

کاتی تو ئالوده‌بووی به‌و نه‌زهره‌وه، وات
لییه هه‌ول ئه‌ده‌یت له‌و پ‌ه‌سمه‌وه بگه‌پ‌ریی
به‌شوین پ‌ه‌سمیکی تر و زیاتر خیلاعی تر،

دواتر بۆ قیدیویهك و دواتر بۆ لایقیك و
دواتر....

ئەو کاتەى پەسمە كە هاتە سەر موبایلە كەت
تەنھا گوناحیكى بچوك بوو، بەلام لەو كاتە
نەوتوانى كۆنترۆلى بكەیت، ئەو تۆ
كۆنترۆل ئەكا و ئەتبا بۆ گوناحی گەورەتر
و لەپیشچاوت بە ئاسایی دەرى ئەخات.

لە ئایەتیكى تر خوای گەورە بە ئادەم
ئەفەرموی (ولا تقربا هذه الشجرة)
واتە: نزیکى ئەو دارە مەكەون.

سەیركەن چونكە نزیکبوونەووە لە دارەكە
بۆ مەبەستی خواردن بوو، خواردنیش

شتیکه نه فس داوای ئه کا، لیره شدا که
تاوانه که به هوی نه فسه وه ئه نجام ده دریت،
خوای گه وره فهرمویه تی (نزیکی
مه که ون)، چونکه لیره شدا دیسان
نزیکه که وتنه وه ریخوشکه ربووه بو خواردن
و پازیکردنی نه فس.

چه ندین ئایه تی تر هه یه، که باسی تاوان
ئه کات هوشداریمان پی ئه دات که نزیکی
نه که وین، چونکه نزیکه که وتن بو
پازیکردنی نه فسه، له کاتیکا ئیمه ئه بیت
هه موو کات دژایه تی نه فسمان بکه یین،
چونکه نه فس زۆرینه ی کات به دوای هه
و ویستی نادروسته وه یه.

نه فسمان چە نىك بمانە وى بىشارىنە وە،
هەندى جار خۆى دەرەخات و وەك ئەلپىن
ناخ و پرووى راستى كەسە كە پىشان
ئەدات، بۇ نمونە كاتى تورە بوون، كاتى
خە وىننن.

سەير كەن بۇ ئەوەى ئە گەر نە فسمان توشى
تاوانىش بوو يىت تاوانە كە مان ئاشكرا
نە كەين و خوا بۆى پۆشيوين، پىغە مەبەر
(درودى خواى لەسەر يىت) كاتىك
يە كىك دىت بۆلاى پىي ئەلى، ئاموژگاريم
بكە، پىغە مەبەر (درودى خواى لەسەر يىت)
پىي ئەفەرمو يىت (لا تغضب) واتە: تورە

مه به، چونکه له کاتی تورپیدا نهفس خوی
ئاشکرا ده کات.

کاتیکی تر کاتی خهوبینینه، ئەمه له پرووی
زانستی دهرونشیکاریشهوه سهلمیتراره،
نهفس زۆرینهی کات به شوین تیرکردنی
ههز و ویستهوهیه، زۆربهی کاتیش ههز و
ویستی نادروسته مه گهر له کاتیکدا به
تهواوی پهروهردت کردییت که ههزی
دروستی ههیت، کاتیک له پۆژدا نهفست
ئه گهریتهوه له کۆمهلی ههز و ههوا و
ئارهزوو، کاتی ئەچیته ههوه، له ههودا
ههوه بهوه ههزهتهوه ئەبینی که له پۆژدا
نهوتوانیوه پپی بگهیت.

له قورئاندا زیاتر به سی بهش باسی نهفس
کراوه.

1. نهفسی موطمه ئینه

2. نهفسی له وامه

3. نهفسی ئه ماره

نهفسی موطمه ئینه، نهفسیکی پاکه و تهواو
خۆی گرتۆتهوه له ههز و ویسته
نادروسته کانی و خۆی له خوشیه کانی دنیا
دابړیوه و خۆی بو خوا یه کلاى
کردۆتهوه، خواى گهوره له باسى ئهم
نهفسه له ئایه تی ۲۷ و ۲۸ی سوره تی فهجر
ئه فهرموی (يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (۲۷) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ
رَاضِيَةً (۲۸)) واته: ئه ی خاوهنی دل و دهرونی

پېر لە ئارامى، بگەرپرەرەوۋە بۆ لاي
پەرۋەردگارت كە تۆ لەو پرازىت و
ئەوئىش لە تۆ پرازىيە.

نەفسى لەوامە، جۆرىكى تىرى نەفسە كە
زۆرىنەى موسولمانان خاۋەنى ئەم جۆرە
نەفسەن، لەوامە ناۋە كەى لەۋەۋە ھاتوۋە
ۋاتە لۆمەى خۆى ئە كا و سەرزەنشتى
خۆى ئە كا لەسەر ھەلە، ھەلە ئەنجام
ئەدات، بەلام پەشيمان ئەبىتتەۋە لە
ھەلە كەى و خۆى بە گوناچار ئەزانى و
ھەۋلى چاككردنى خۆى دەدات، ئەم
نەفسە لاي خوايش نەفسىكى پەسەندە،
ھەتا خوا لە قورئاندا سۈيىتى بەم نەفسە

خواردوه، له سوره تی قیامت، ئایه تی ۲
ده فهرموئ (ولا اقسام بالنفس اللوامه) واته:
سوین به نه فسی سه رزه نشتکار و ویزدانی
زیندوو که لومه ی خوی ده کات.

نه فسی ئەماره، جوړیکی تری نه فسه که
ئەم نه فسه خراپترین جوړی نه فسه، چونکه
نه فسیکه تهنه ئه مر به خراپه و حز و
شهره نگیتری ئە کات، له قورئاندا له باسی
ئەم نه فسه له سوره تی یوسف ئایه تی ۵۳
خوای گهوره له سه ر زمانی زوله یخا
ده گیر پته وه و ده فهرموئ (وما أبرئ نفسي إن
النفس لأمارة بالسوء إلا ما رحم ربي إن ربي غفور رحيم)
واته: منیش نه فسی خووم بهری ناکه م،

چونکہ بہرستی نہفس زور فرماندہرہ بہ
گونہ و ہہلہ و تاوان، مہ گہر نہفسیک کہ
پہروہرد گارم میہرہبانی پیکردییت،
بہرستی پہروہرد گارم لیخوشبوو و
میہرہبانہ.

دہربارہی ئەم نہفسہ مہحوی لہ دیپرہ
شیریکدا ئەلی

ئەسیر و سەیدی قەیدی کەید و شەیدی نہفسی ئەممارەم.
لەدەست ئەم مارە بەدچارە، چیہ چارەم، خودا چارەم!

جا قسہ کہ لەسەر ئەوہیہ ئیمہ ئە گەر
نہتوانین نہفسمان بکہینہ جووری یہ کەم کہ
نہفسی موطمہئینہیہ، لانیکەم با بیپاریترین و
نہہیلین بییتہ نہفسی ئەمارە، کۆمەلی ہہلہ

و په له و عه یب و عار هه یه، نه هیلین
توشی نه فسمان بییت، نه گهر توشیش
بووین، زوو کوونترولی بکه یین و
چاره سه ری بکه یین، به و شیوه په روه رده ی
بکه یین که خوا و پیغه مبه ر (درودی خوی
له سه ر بییت) نه یانه ویت.

عه یبه کانی نه فس زورن، به لام کومه لیکیان
که له وانه یه له هه موومانا هه بییت و تا ئیستا
پییمان ئاسایی بووه نه مانه ن:

1. زوو پرووخان له کاتی ناخوشی
 2. چه زکردن به خراپه ی خه لک
 3. گرنگی به پرووکesh و
- ئیهمالکردنی ناخ

4. ته مه لئ له عباده تدا
 5. زؤر وتن
 6. چه زکردن له ده ستخؤشى و
رپه خنه قبولنه كردن
 7. خؤهه لقورتانندن له كارى
خه لك
 8. زؤر گوناها — كردن و
به رده وامى له سهر گوناها
 9. چه زکردن به غه بيه ت
 10. نه نجامدانى تاوان به نهينى
 11. له زهت نه كردن له عبادت
- له يه كه مه وه ده سپيكيه ين خه لك هه يه
له كاتيكا كه ناخؤشيه كى بچوك پرووى تى
ئه كا، زوو ئه پوخى و دهس ئه كا به
ناشوكرى، ئه مه ئه گهر بيته خوو له گه ليا و

له گه ل هه ر ناخوشیه کا زوو ئیراده ی بشکی
و بروخی ئه بیته په له له سه ر نه فسی و ئه بیته
هۆی ئه وه ی له بری سوپاسگوزاری
ناشو کری زیاتر بکا.

دووم ئه وه یه که چه ز به خراپه ی خه لک
بکه یت، له وانیه ئیمه وا نه بین که چه تمه ن
ئه ویش فه زلی خوایه، به لام خه لک هه یه
چه ز به خراپه ی خه لک ئه کات به بی هۆ.

سییه م ئه مه یه که زۆربه مان هه مانه، ئه ویش
ئه وه یه که ناخمان ئیهمال کردوو و
گرنگی به پروو که ش ده ده یین، راسته
پروو که شیش گرنگه، به لام ناخیش ئه بیته
گرنگی پی بده یین.

پۆژی له داخلی دانیشتبووین دەمه ته قیمان
ئه کرد، براده ریگمان وتی باشه ئیمه
به یانیان پیش ئه وهی بچین بو زانکو خۆمان
ریکه خهین و جلی جوان له بهره کهین و
قژمان جوان دائه هینین و خۆمان ئه دهین له
تهل، ئینجا ئه چینه بهر ئاویته و سهیری
خۆمان ئه کهین، باشه ئه گهر پۆژیک
ئاویته که له بری روو که شه که مان ناخی
پیشان بداینایه، له پروومان ئه هات بچین بو
زانکو؟!

به جددی پرسیاره کهی زۆر جوان بوو،
ئه وهی که بییری لی ئه کهینه وه و
له ناخمانایه ئه گهر وه کو جل و

به رگه که مان خه لک بیینی، ئە توانین بچینه
دەرەوہ؟! ئەی باشه خو خوا ئەوہ ئە بیینی
که لە ناو ناخمانایه، بۆچی شەرم لە خه لک
ئە که یین، بە لام شەرم لە خوا ناکه یین؟!
شەرمکردن ئەوہ یه ناخمان به جۆریک
پەرۆه رده بکه یین که پروومان بیت سبهی
بچینهوہ به ردهم خوا.

چوارەم تەمەلی لە عیادە تدا، ئەمەش لە
زۆر بە مانا هەیه، ئەویش ئەوہ یه که
عیادە تە کان بە فەرز و سونە تەوہ زۆر بە
تەمەلی ئە که یین، نە دل تیا ئامادە یه نە
حە زمان بۆی هەیه.

پینجهم ئەمە زۆر کیشە یە ئەویش زۆر
وتنە، که له هەموو بواریکا قسە ئە کهین
هەنێ جار هیچیش لەو بواری نازانین، ئێ
که لێی نازانین با جێی بێلین بو کهسی
خۆی.

له زۆر وتنا هەندێ جار قسە یەك ئە کری نه
خیری تیا نیه نه سودی ههیه، به لکو
خراپه ی زیاتره، هه ر بۆیه پیغه مبه ر
(درودی خوی له سه ر بیت) ده فه رمو ی ت
(من کان یومن) واته:

شه شه م له منالیکه وه تا که سایه تیه
سیاسیه کان ئەم کیشە مان هه یه، چه زمان به
پیا هه لدان و ده ستخۆشییه، به س ره خنه

قبول ناکهین، ئەوەندە خۆمان بە گەورە
ئەزانین وا ئەزانین که ئیتر هیچ
هەڵە یە کمان نییە، سەیری کەسە سیاسە کان
بکە ئەوانە ی لە دەوریانن تا دەستخۆشی و
ستایشیان ئە کەن بە قارەمان و زیرەك
ناویان ئە بەن، بەلام کە پەخنە یە کیان لی
گرتن یە کسەر تۆمە تی جاسوسی ئە دەنە
پالیان.

ئیمە لە دەورە یەك بووین، کاتیك
سیمینارمان پیشکەش ئە کرد، راپهینه ره که
ئە یوت ئینجا با گوی بگرین بو
بە شدار بووه کان بزانی چى هەڵە یەك له
سیمیناره که دا بوو پیمان بلین، بە مە ئە لپین

خه لات، واته پره خنه کانیان وهك خه لات لی
وه ره گرین، خوئی ئەمه پراستییه که یه، نهك
ئه وهی پره خنه مان لی بگریت بلیین
جاسوسه.

حه وته م خو هه لقورتانندن له ئیشی خه لکی
ئه مه ش زۆریکمان توشی بووین، سهیر کهن
له ههر له مزگه وته کان ئەچیته ژووره وه
نوسراوه (دهسکاری سپلیت مه کهن)
دهسکاری فلان شت مه کهن، ئه وهی
په یوهندی به تۆوه نییه ته داخولی مه که.

هه شته م زۆر زۆر گرنگه ئاگامان لپی بیت
ئه مه موشکیله یه، زۆر گوناهاکردن و
به رده وامی له سهه گوناها وهك پیشتر

باسمان کرد، گوناھیکی وهك نه زهر،
یه که مجار که به بی ویستی خۆت توشی
بووی، به گوناھ نانوسریت، به لام دواتر
که به ویستی خۆت نه زهره که ت دوباره
کرده وه، ئیتر گوناھ لیروه ده سپیده کات،
تا ئیرهش هر گوناھه، به لام که بووه
هۆی به رده وامی وای لییه ت گوناھ به
گه ناھ نابینیت، ئه وه گه وره ترین کیشه یه.

نۆیه م چه زکردن به غه یبه ته، ئه مه ش
عه یبه یه کی تری نه فسه،* که چه ز به وه
ئه که یین یه کی له مه جلیسا نه بی و غه یبه تی
بکه یین، غه یبه ت کردن وه کو ئه وه وایه که
گۆشتی براهه ت به مردوی بخۆی،

سەیر کەن چی شوبهاندنیک کراوه، چ
تاوانیکی گەورەیه، جگە لە سزا کە ی ئەو
دنیا ی کە بە هیچ جۆریک حەقی
کەسە کەت لە سەر لاناچی ئیلا بە کۆمە لیک
شت نەبی ئەویش ئە گونجی لابیچی نەک
سەد لە سەد بلیین لادە چیت.

سەرەتا بزاین غەیبەت و بوختان چیه؟
غەیبەت باسکردنی کەسیکە کە خۆی لەو
شوێتە نییه، واتە غایبە، بەلام ئەو باسانە ی
کە دەیکەین لە کەسە کەدا بوونی هەیه،
ئەمە غەیبەتە، بەلام بوختان واتە دیسان
باسکردنی کەسیکە، کە ئەو باسانە ی
دەیکەین لە کەسە کەدا بوونی نییه و بۆی

دروس ته کهین، که ئەمەیان زۆر زۆر
گوناحە و یەکیکە لەو تاوانانە ی که پێگرە
لە قبولبوونی دوعا.

خوای گەورە بە تەوبە کردن و بەراستی
گەرانەوه، لە حەقی خۆی خوشەبی، بەلام
هەزار تەوبە و خێر و چاکە حەقی کەست
بۆ ناسرپێتەوه، ئیلا ئەبی کەسە کە حەقی
لەلاتە، لە حەقە کە ی خۆی خوشبیت، بۆ
نمونه ئیمە غەیبە تی کەسیک ئە کەین،
هەزار سال شەونویژیش بکەین، ئیلا ئەبی
ئەو کەسە ی غەیبە تمان کردوو لە
حەقە کە ی خوشبیت، ئینجا تاوانە کەت
ئەسرپێتەوه.

ھەرچەنە بەشىك لہ زانايان پرايان وايە
ئەگەر لە پرووت نەھات يان نەوتوانى بە
كەسە كە بلىي غەيبەتم كردووى گەردنم
ئازا كە چەند پړيگايەك ھەيە بۆ كە فارەتى
غەيبەتە كە ئەويش بەم جۆرە:

يەك / ئەبى لہ دلەوہ پەشيمانيتەوہ لہ و تاوانە
و برپيار بەدەيت كە نەچيتەوہ سەر تاوانە كە.
دوو / ئەگەر ئەزانيت بە كەسە كەت وت
غەيبەتم كردووى يا باسەم كردووى، زياتر
ناكۆكتان بۆ دروستەبى و ئەبیتە ھۆى
زياتر دروستبوونى رڤق و كينە، ئەتوانى
لەبرى ئەوہ بەبى ئاگادارى خۆى دوعاى
ليخۆشبوونى بۆ بكەى.

سی / له و مه جلیسانه ی که به خراب باسی
که سه که ت کردووه، به چاکه باسی
بکه یته وه و لایه نه باشه کانی زیاتر باس
بکه یت.

له داخلی دانیشتبووین براده ریگمان هه بوو
به ئاسانی هه ست پی ئه کرد که زال بووه
به سه ر ئه م خاله دا، له مه جلیسمانا دائه نیشته
و ده مه ته قیمان ئه کرد، کاتیک باسه که
ئه بوو به قسه کردن له سه ر که سیک که
خوی له ناو مه جلیسه که یا نیه، ریک
هه له ستا ئه رپویشته دهره وه.

ده یه م ئه نجامدانی تاوان به نهیته، ئه مه ش
کیشه یه کی تره، که زور جار که سه که نویت

و پوژووی سونه تیشی هه یه، ته نانه ت
شه و نوپژیش ئه کا، به لام له و کاته ی که
به ته نه یه خه ریکی ئه نجامدانی تاوانه سا
ئیر تاوانه که به موبایل بیت یا گوئیگرتن
له قسه و باسیک بیت.

یانزه یه م له زه ت نه کردن له عیاده ت، وه کو
پیشتر باسما ن کرد، نوپژ به نمونه که
عیاده تیکه و قسه کردنه له گه ل خوا، که م
له ئیمه له زه تی لی ئه بینین چونکه ته نها
وه ک ئه رکیک سه یری ئه که ین و ئه نجامی
ئه ده ین نازانین ناوه پوک و گرنگیه که ی
چییه.

جا ته سهوف رپښك له سهر نه وه ئيشه كات
كه نه و خالانه و چهندين خالی تر كه
ناخی ئينسان مه شخولی گوناح نه كه ن،
چاره سهريان ده كات و رپښگری نه كا
له وهی گوناح گه شه بكات.

له م قسانه يا بووین و چایه كمان لیتا و
وه كو سه رده می زانكو به دهم قسه كردنه وه
جار جار سه یری موبایل و فه یسبو و كمان
نه كرد، موبایله كه ی عه لی چووه سهر
توماری دهنگی كه سایه تییه کی ئاینی كه
له گه ل كچيكا قسه نه كا، نه و كاته توماری
دهنگی نه و كه سایه تییه بلاو كرابووه،
له و كاته عه لی وتی ئیستا نه مه خو

موسولمانه و چەندین کەس لە ژێر دەستیا
پینگەشتوون و ئەگونجی نزیکی هەزار
فەقیی پینگەیان دبی، سەیر کە خۆی لە چیه وە
تیوہ گلاوہ، دەی بە خوا ئەم تەسە و فەہی تو
باسی ئە کە ی بتوانی ئا ئەمە کۆنترۆل کا و
توشی ئە و شتانە نەبی هەلبەتە ئەوہ یە کە
خوا ئە یەوی.

من: ریک ئەمە کیشە ی ئەوہ یە کە باسما
کرد، گوناحە کە لە دلدا پەگی دا کوتاوە،
پاستە لەوانە یە چەندین سال بە کردار
ئەنجامی نەدابی، بەلام لە دلدا هەر بوونی
هەبوو، مادەم پەگە کە ی بوونی هە یە،
کەواتە ئە گەر دەرفە تیکی بو ریکەوی زور

ئاسان توشی گوناحه که ئەبی و ئەیکا به
کرداری، ئەزانی وهك چى وایه، وه کو
تەباخیک که بتلیک غازی پیوه بەستراوه،
سۆندهی غازه که کونیکى بچوکی تیايه،
ماله کهت جیهیشتوو و پۆیشتوو بۆ
سەفەر بۆ هەفتهیهك، لەماوهی ئەم هەفتهیه
لە ژوری مەتەبەخه کهت بەردەوام غاز
ئەپرژى ئەگەرچی بره کهشى کهمه، بەلام
بەردەوام ئەپروا، تا تۆ لە سەفەرە کهت
ئەگەر پیتەوه ژووره که پرپوو له غاز،
ئەوهی که تا ئیستا ژووره که گپرى
نەگرتوووه هی ئەوهیه دەرفه تی
ئاگر کهوتنەوه دروست نەبووه، بەلام ئەگەر

له ژوره كه يهك دهنكه شقارته دابگيرسیت
يه كسهر ئه وهی ههفته يه كه كۆبۆته وه له
ژووره كه له يهك له حزه هه مووی ئه يیته
ئاگر و ئه تهقیته وه، جا ئه و كه سانهش كه
سالانیكه خویان ئه پارێژن زۆری
خۆپارێژیه كه هی ئه وه یه كه دهرفه تی
گوناحه كه نه گونجاوه، بچوكترين دهرفه ت
يه كسهر توشی گوناحه كه ی ئه كا و ئه وه ی
چه نیكه له ناخیا كۆبۆته وه به يهك له حزه
ئه تهقیته وه.

*له كاتی نویینی ئه م به شه یا بووم به سه رهاتی خویندكارێكم بیرهاته وه، نه متوانی له
نویینی به رده وام بم تا رۆژی دواتر، زۆرم بچ سه یر بوو، ئه و خویندكاره م سه یشتی
بۆ باسکردم وتی داوام له خوا کردوو به بۆم بکات ته نهها له دلّه وه وهك خۆی بۆی
کردوو، سه یشتی كه رهنگه هه ندیککی موسته حیل بیست، به لام چونکه به دل داوا ی
کردبوو بۆی هاته دی، دوعایهك به دل بکریت کاریگه ری زیاتره له هی زمان.

مه لا هیمن: وه لا من شتیکم بو
دەر که وتوووه ئەمەهێ که تو باسی ئە که ی
ههسته که م بو که سیک زور باش لی تی
ئه گا وه ک خۆ ته لی که به عه شقی ئەم دنیا
تیپه ری بیت، ئە توانم بلیم باشترین
شوینگره وه ی ئەم عه شقه شه، واته که سیک
له عه شقی ئەم دنیا تیوه گلابی باشتر له
عه شقی ئیلاهی تیده گات و ئە زانیت که
بگه یته ئەو ئاسته ی عبادت به عه شقه وه
بکهیت چون دلت ئاماده ی ئە بیت.

عه لی پرسیا ری کرد، باشه بو زوربه ی
شاعیره کلاسیکیه کان یا ئەوانه ی ئەم
سه رده مه ش زوربه ی شیخ و ده رویشه کان

له شیعرا زۆر شارهزان و شیعی زۆر
جوانیان ههیه؟

من: جا ئهوه خۆی بابه تیکی تۆزی زانستی
و دهرونییه.

ئینسان ههر له منالیهوه تا ئه گاته کاتی
مردنیشی، بهردهوام وزه کۆئه کاتهوه، له
منالیدا ئیمه پپی ئه لاین بههرهیه که و له
کهسه کهدا ههیه، بهس ئهم بههره ئه گهر
گهشهی پپیدهی بهردهوام دهییت، ئه گهر
ئیهمالیشی بکهی یا وزه کهت له شتی تر
به فیرو بدهیت، ئه و کات بههره کهت
دائه مرکیتهوه، ته مهنی گهنجی به تاییهت
ئینسان وزهیه کی زۆری ههیه، ئه گهر

بتوانى به باشى به كارىيىت، ههيه وزه كهى
له نوسينا به كارئه هينى، نوسه ريكي باشى
لى دهره چى، ههيه وزه كهى له حساباتا
به كارئه هينى له بير كاريا زيرهك ئه بى و
ميشكى باشر ئيش ئه كا، ههيه وزه كهى له
ئهده بيات و وشه سازى و هؤنراوه
به كارئه هينى، شاعر ئه نوسى، ههر كهسه و
وزه كهى به جورىك به كار ئه هينىت، به لام
زور كهس ئه و وزه ي ههيه تى له پرى
ههسته كانيه وه به شتى تر سهرفى ئه كا، بؤ
نمونه ههستى بينين، بيستن، تام كردن، له
ئىستايا گه نجه كان زور به يان ئالوده ي پورن
و فىلمى خيلاعى بوون، بؤيه ئه و ديمه نانه

وا ئه کا، وزه که ی له بینیا سهر ف بکا، یا
زۆر خواردن که به هۆی ههستی
تامکردنه وه تامی خواردن ئه که ی، به
هه مان شیوهش تامکردن و خواردن
پیویستی به وزه ههیه، بۆیه زۆر خۆریش
وزهیه کی زۆرت لی ئه با.

بۆیه له تهسه وفدا سی شت زۆر گرنگی
پێ ئه دریت بۆئه وه ی وزه کانت له ده ست
نه چێ، ئه وانیش (که م خه وی، که م
خۆری، که م دوی)، واته خه ویکی که م،
چونکه خه وی زۆر دل ئه مریتێ و زیانی
ته ندروستی ههیه، خواردنی که م، چونکه
که ده ی پر پر یگره له وه رگرتنی زانست،

قسه کردنی کهم، چونکه ئه بی خه لک
کردارت بینن نهک ته نها قسه، نابی وزه ی
کۆکراوه ی ناخت به قسه سه رف بکه یت.

ئه وانه ی که شاعیریکی زۆر به توانان جا
شاعیره کلاسیکه کانی پیشوو بیت یان
ئه وانه ی ئه م سه رده مه، زۆرینه یان به
ته سه وفدا تیپه ریون و ته سه وف فیتری
کردوون که وزه یان له ده ست نه دن، ئه و
وزه یه ش که له ناخدا کۆئه بیته وه
هه رکه سیك به شیوه یه ک ده ریئه بریت، هه یه
وزه که ی له نوسیندا ده ره بری هه یه له
کاری زانستی هه یه له بواری ئه ده بی.

عەلی: باشە تۆ بۆ ھەموو باشیە کان
ئەبەیتەو ھەبۆ تەسەوف؟

من: من نایبەمەو ھەخۆی وایە، تۆ کیشەت
لەگەڵ وشە کە ھەبە ئیمە پێی ئەلین
تەسەوف یە کێ تر شتی تری پێ ئەلی تۆ
ئەتوانی پێی بلێی پالفتە کردنی ناخ،
تەسەوف چییە؟ واتە تەسەفیە، واتە
پالفتە کردنی ناخ و پاکردنەو ھە ناخ لە
خەلتە و پێسی نەفس.

لە تەسەوفدا ناخ پاك ئەبەیتەو ھە واز لە
تەسەولکردن ئەھینیت، رپك ناخی
راستەقینەتە کە دەرە کەوێ، ئەو ماسکە

نامیڻی که له بهر خه لک کړدو ته ته
ده موچاوت.

سهیر که تو دیقته بده ئیستا من ته توانم
رپیشیکی ئیسلامیانه دانیم و له بهرچاو
خه لکا خوّم وهك مه لایکه ت دهرخه م و
خه ریکی نویژ و رپوژووی سونه ت بم،
به لام یهك چر که ناخم دهربری ئیتر ته واو
هموو رو که شه که م ئاشکرا ئه بی و به شه
راسته قینه که م دهره که وی، که قه ناعه تم
وايه خوا له سره ئه و به شه لپرسینه وه له
ئینسان ئه کا.

علی: بواچی به شی راسته قینه و به شی
درؤیه نه ش هه یه؟ ئه مه یان چونه؟

من: به لای راسته قینه و درۆینه له هه موو
ئینسانیکدا هه یه، ئه توانین بلین ناخی ئینسان
و پروو که شه که ی، ئه وه ی که ئیمه ئه یینین
له هه ر که سیکدا پروو که شه ناخه که ی دیار
نییه، به لام له هه ندی کاتدا ناخی ئینسان
ده ره که وی و له هه ندی کاتدا ناخه که
کاریگه ری له سه ر پروو که شه که ش هه یه.

ناخ و پروو که ش ئه توانین پیشی بلین
هه ست و نه ست، هه ست پروو که شه و
نه ست ناخه، باشکردنی هه ست ریایه
هه ندی جار ده مامکه و هه ندی جار شه رم
و چه یایه و له به ر کۆمه لگا ناچاری باشی
بکه ییت، بۆیه هه رچه نده گرنگی به

هه‌ستمان بدهین واته پرووکەش ناخ
به‌درۆمان ده‌خاته‌وه له هه‌ندی‌ی حاله‌تدا وه‌ك
(تورە‌بوون، سه‌رخۆشی و كاتی به‌نج، به‌لا
و موسیبه‌ت، زۆر له‌گه‌لدا ژیان، ژیان له
شوینتیکی تر).

بۆیه له ته‌سه‌وفدا به‌فله‌ری ته‌زکیه‌ی
نه‌فسدا تیپه‌رده‌بیته‌، واته ناخت پاك
ئه‌كه‌یه‌وه كه ناخیشته پاك بوویه‌وه، ورده
ورده ئه‌و ناخه‌ ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی له‌سه‌ر
پرووكه‌شه‌كه‌شت ئه‌بی و له پرووكه‌شدا
ره‌نگ ئه‌داته‌وه.

عه‌لی: باشه ئه‌و پینج كاته‌ چۆن ناخ خۆی
ده‌ره‌خات و به‌درۆمان ئه‌خاته‌وه؟

من: بۆ نمونه تۆ خۆت وهك كه سىكى باش
 و بهرەوشت دەرەخەيت، بهلام له ناخت
 هەزى به جنىودان و شەرکردنه، بۆيه
 كاتى تورەئەبى هەست سەر ئەبى و دەس
 ئەكەى به قسەى ناشرين، لهو حالەتەيا
 ناخت كه بهشه راستەقينه كه ته خۆى
 دەرخت، يا بۆ نمونه كاتى كه دواى
 عەمەليات بەنجه كه خاو ئەبیتەوه بەرت ئەدا
 كۆمەلە قسەيەك ئەكەى كه بەشيك لهو
 قسانە پەنگ خواردووى ناخه لهو كاتەيا
 فرسەتە بۆ ناخ تا خۆى ئاشكرا بكا، يان
 زۆر له گەلدا ژيان، بۆ نمونه من و تۆ
 برادەرين تۆ ئەتوانى دوو پۆژ سى پۆژ

دوو مانگ سی مانگ ته مسیل بکه ی و
پروو که شیکی باش پیشان بدهیت بهس به
دریژای کات ورده ورده ناخت خوی
ئاشکرا ئه کا.

عہلی: باشه دهی با له مه وزوعه که دوور
نه که وینه وه شیعره کان کامانه ئه زانی
دهر باره ی ئه م بابه تانه؟

من: وه لا بلیم چی، گویگره شیخ
عبدالقادری گه یلانی چی ئه لی

ئه گه رچی نیمه ئه و چاوه ی بینئ پرووی جه مالی تو
ئومئدم نابری که ته مه ن چوو به خه یالی تو

به هه شت پیشکesh به چاکان و منی به د با له دۆزه خ بم
چه نی خۆشه له ئاگردا ته مه نناکه یین ویسالی تو

لە دۆزەخدا منى دىوانە زۆر شادم بە زنجيرت
ئەگەر يەك جار بېرسى لىم كە مەجنون چۆنە حالى تۆ
جا سەير كە چۆن باسى تامە زرۆى خۆى
ئە كا بو بينين و گفتوگو كردن لە گەل
خودا، يە كە مجار ئەلى ھەر چەن چاوم
تواناى ئەو ھى نىيە تۆ بينى بەس ھەر بى
ئومىد نىم كە دايمە لە خەيالماى، دواتر
ئەلى بە ھەشتەم ناوى من لە بەر
بە ھەشتە كەت تۆ نا پەرەستم بە لكو لە بەر
خودى خۆت، ئەلى بە ھەشت بەدا بە
چا كە كاران من خراپە كارم قەينا با بچمە
دۆزەخ، چەن خۆشە تەنانەت لە ناو ئاگرىشا
تەمەناى بينى تۆ بکەين، واتە چاوەرپى

دیداری تو بین، واته چاوه پئی دیداری
خودا وای لیکردووه که ئازاری ئاگری
دۆزه خی له بیر کردووه، دواتر ئه لئی له
دۆزه خه که یشتا هر دلخۆشم ته نانهت به
عه زابه که شی، له خۆشی ئه وهی که لیم
پرسی حالت چۆنه له دۆزه خ. (ئهم
هۆنراوه عبدالله ماتی کردویتیوه به
کوردی)

قه ناعه تم وایه فه نایی به م هۆنراوه زۆر به
جوانی و به کورت و پوختی وه لامی
کۆمه لیک پرسیاری داوه ته وه و پیمان ئه لئی
که ئه و جیهانه تا نه یینیت به وه سف و
نوسین به ته وای لئی تینا گهیت.

ئەم ھۆنراوہ فەنایى بۆ شىخ عوسمانى
سیراجەدینى ناردووہ.

لە رپڤگەى عەشقادا ھەرکەس ئەسیرى کۆت و زنجیرە
ئەگەر بپھۆشە یا مەستە مەلین شیتە بلین ژیرە
ھەتا لەو بادە پەرداخى نەنۆشن واعیز و قازى
بە من کەى تیتەگەن ناخۆچ بازارپىکى دلگىرە!
سەرى سەودا زەدەى تىرى محەببەت بى ئەزانى ئەو
کە عىلم و دەرسى مەجنوونى ھەموو ئىدراک و تەئىرە
وەرە واعیز لە کەشکۆلى دلى عاشق تەماشاکە
حەقیقەت تى ئەگەى ئەوسا چ پپووستت بە تەقریرە
بە قال و قیل طەى نابى مەسیرى عەشق و دلدارى
بە پپۆزىش پپاوى نابىنا یەقین موحتاجى دەسگىرە
لەطیفەى عالەمى ئەمرت کە گىرۆدەى عەناصىر بوو
وہ کو زپپىکى مەغشوووشە عىلاجى بەس بە ئىکسىرە
لە بۆتەى مەیکەدەى عەشقا کەسەى ژەنگى دلى مابى
مەحالە دەرکى مەعناکا ئەگەر جوانە، وە گەر پیرە

ئەگەر كاسەى سەرت گەنجىنەبى بۇ عىلمى زاھىر بىن
لە نوورى مەعرفەت دوورى كە تۆقەلبت وەكو قىرە
فەنايش گەنجى گەنجىدا غروورى بى كپى ئەوسا
شوكر بۇ زاتى حەق ئىستا قوتابى مەدرەسەى پىرە.

دوای ئەوەى باسى شىعر و غەزەلە كانمان
كرد، عەلى وتى وەلا ئەم بەزمەيان خۆشە،
زۆر جوان ئەوەى ناخىان دەرەبىرن، باشە
ئەى شتىكى تر، وا ھەستە كەم خۆى لە
ئەسلا ئەو ھەستە كە دەرى ئەبىرن زۆرىنەى
عوقدەى عەشقى مەجازى و بە
كوردىە كەى زۆرىنەى عەشقى كەسىكە
بەس بەناوى دىنەو دەرى ئەبىرن.

عەلى: ئەى مەسەلەى كەرامات و ئەو شتانه
چىيە كە شىخ و پىاوچاكانى كۆن

هەيانبوو؟ راستە ئەو شتە ھەيە؟ ئەمەى كە
ئىستا ئەيگەن بەرد و شوشە ئەخۇن ئەمەش
كەراماتە؟

من: مەسەلەى كەرامات و حال وا ئاسان
نيە لىي تىبگەين، چونكە شتىك نيە
زانست بە تەواوى لىكدانەوہى بۇ كرىيت
و سەلماندىتى، مەرج نيە ھەر شتىكىش
زانست نەيسەلماندى تۆ بلىي بوونى نيە،
ئەسلەن ھەندى بابەت ھەيە زۆر لە زانست
گەورەتر و ئالۆزترە و بوونى ھەيە، بەلام
زانست دەسەوسانە بەرامبەرى و ناتوانىت
بىسەلمىنىت، بۇ نمونە سىحر و جن و
چاوەزار، ئەمانە سەد لە سەد بوونى ھەيە،

به لام به زانستی هیچی نه سه لمیتر اوه،
چونکه مه سه له ی سیحر و جن و چاو
په یوه ندی به هیزیکه وه هه یه که به نیسه ت
ئیمه وه نادیاره، نه و هیزه ش له دهره وه ی
زانستی دنیا یه، بویه ناکری به زانست
لیکدانه وه ی بو بکه ی ن.

که راماتیش به و شیوه یه، جاری پیش
هه موو شتیک که رامات و موعجیزه مان
هه یه، هه ردوو کی توانایه کی سه روو
ئاسایه که خودا ئه ی دات به به نده که ی،
به لام موعجیزه ته نها بو پیغه مبه رانه،
که رامات بو پیاوچا کانه.

عەلی: باشە ئەهێ ئەم حالە چیه؟ کوا له
سهردهمی پیغه مبهەر (درودی خوای له سهەر
بیت) شتی وا هه بوو؟

من: توو جارێ واز له سهردهمی پیغه مبهەر
(درودی خوای له سهەر بیت) بینه، بزانه
حال چیه؟

عەلی: ئێه دهی منیش ئەوهم ئەوئ بزانه
چیه؟

من: کاتی خۆی زۆر به دوایا ئەچووم بزانه
حال چیه، بهس جوانترین پیتاسهه که
دهسم که وتیبت ئەو هه بوو که ده لێن "حال،
حال، به وتن ده رنابردیبت"، واته حاله تیکه

ناتوانیت پیناسه ی بکهیت ناتوانیت باسی
بکهیت و وهسفی بکهیت ئیلا هر ده بی
بیچیزیت ئینجا ئه زانی چیه.

هیچ پیناسه و باسیک ناتوانیت حه قی خوی
پیدات، و ناتوانیت به هیچ شتیک
شوبهاندنی بو بکهیت که سه د له سه د
مه به سه ته که ت بگه یه نیت، چونکه شتیکه
ئه بی خوت بیچیزیت، ئه کری چه شتن
ته نها له کۆری زیکر و ئه وه نه بی که تو
بینوته، ئه کری حال به چهن دین شیوه
توشمان بووبی، له وانیه له هه ندیکی
تیبگهیت و هه ندیکی هه ست پیکردبی که

حاله، مه رج نییه تهنه له مه سه له ی دینیشدا
بیٲ.

ئه زانی بۆ پیناسه ناکری؟ چونکه حاله تیکه
ناشوبهیت به هیچ شتیک، بۆ نمونه وه کو
ئه وه وایه میوه یه کی تازه هاتیته بازاره وه
من تا ئیستا نه مخوارد بیٲ، بۆ نمونه میوه ی
مانگو، تۆ خواردوته ئه لیم ئه و میوه تامی
چی ئه دات؟ تۆ ئه لپی ترشه، باشه ترش
زۆر شت ترشه لیمۆ ترشه لیمه دۆزی ترشه
هه ناریش ترشه، که واته تامی ئه مانه
ئه دات؟ نه خیر، ئه ی ئه گه ر بلی میوه که
شیرینه، باشه خو هه نجیریش شیرینه،
شه کریش شیرینه، ئه کری بلی مانگو تامی

ههنجیر یا هه نار ئەدات؟ نه خیر، ئیلا به
چەشتن ئەتوانی بزانی تامی چۆنە، چونکە
شوباهندنی پێ ناکرێ.

حالیس من وایلی تیگەشتووم که ئاوايه،
حاله تیکه توشی ئەو کهسه دهییت،
ناتوانیت به باسکردن ده ریپریت، به لام وهك
باسی ئەکەن حاله تیکي خوشه، هه نديکیان
بهو جوړه باسی ئەکەن که شهوقیکه یا
بلیین وزه یه که به هۆی مه جلیس و کۆری
زیکر وه یه ته ناخت و جهسته بهرگه ی
مانه وهی ناگریت، ناچار بهو جوړه دهری
ئەپریت هه ریه که یان و به شیوازیك دهری
ئەپرین و ئەو وزه یه ی ناخیان به تال

ئەكەنەوه، يەككى بە گريان يەككى بە
هاوار كردن هەر يەكەى بە شىوازىك دەرى
ئەبەرى.

عەلى: باشە تۆ ئەلىي مەسەلەكە پەيوەندى
بە دینەوہ نىيە و لەوانەيشە توشمان بووبى،
واتە بلىي تا ئىستا من توشم بووبى؟

من: ئا لەوانە يە چەنجار حال گرتىتتى
هەست پىنە كردبى كە ئەمە حالە، لەوانەشە
بەھۆى دینەوہ نەبووبى، كورە زۆر سادە پىو
بلىم حال ئەوہ يە كە هەستىكە زياد لە
حەدى خۆى ناخت داگير ئەكات، هەر بۆ
نمونه نەويستووه يەككى يەككى زۆر
خۆشبويت خەلك ئەلین سەيركە چ

حالیکی هه یه بۆی، یا دایک و باوکیک که
کورپه که یان دواى چەندین سال له
دەرەووی ولات ئەگەر پێتەووە که ئەیین
حالیان چۆنە؟ زۆر جار ئەگرین یا
ئەبوریتهووە، تەبعەن گریان و بورانەووە که
ئەو حالە یه که بههۆی بینینی کورپه که یان
بینویانە، واز له وەش پێنە ئەحمەد بیرە که
شەوان له داخلی دائەنیشتین گۆرانى
فارسی لى ئەدا و له پریکا بۆکسیکی ئەدا
له دیواره که.

عەلى: ئا به خوا ئەویش نه گبەت بوو،
یه عەنى تۆ ئەلێی ئەو وەش جوړیکه له حال
که ئەو له گەل گۆرانیه که که نیشکه که ی

به شی ئینگلیزی بیره که و ته وه که
خوشیه ویست.

من: ته قریبه ن ریک وایه، به و جه وه ی که
به گورانیه که دروستی نه کرد نه وی
بیره که و ته وه و ناخی پر نه بوو به وه خوی
به تال نه کرده وه که بو کسی نه دا به
دیواره که یا.

جا تو سه یر که نه و عشقه مه جازیه چی
له عاشقه که نه کات، نه ی نه گهر بگهی به
عشقی حه قیقی نه بی نه و کاته حاله که
چون بیت.

رۆژیک له کۆرپیک بووم قورئان خویندرا،
ئیمه به حساب خوینتهوار و مامۆستا بووین،
بهلام چونکه خه یالمان لای ئایه ته کان
نه بوو، له هیچی تینه گه شتین، بهلام له
نزیك ئیمه که سیکمان بینی حالی لیهات و
دهسی کرد به گریان بهس چون گریانیک
گریانیکی زۆر، یه کیکم له گهڵ بوو وتی
ئه زانی ئه وه بۆ وای لیهات وتم بۆ؟ وتی
ئه وه ئایه ته که باسی ئه و کاته ده کات که
خودا قسه له گهڵ پیغه مبه ر موسا ئه کا (علیه
سلام).

جا ديقه تبه ده چونکه به راستی یادی خوا
ئه کا، ئه و ئایه ته که گوئی لیوووه ویتای

ئە كالاى خۆى نورى خوا و سوتانى
شاخه كه ئەوه نه به پراستی چۆته ناخى كه
كارىگه رى له سه ر دروست كردوو.

ئىتر كه سى عاشق باكى به وه نيه خه لك
چۆن سه ىرى ئە كا و چۆن لىكدانه وهى بو
ئە كه ن ئە و خۆى ئە ناسى و ئە زانى له سه ر
چ رىگايه كه، مه حوى زۆر جوان ئە و
حاله ته به شيعر وه سف ئە كا و ئە لى

ئابرو رىژه ويسالى يار، خوین رىژه فىراق
عالمى عىشق و محبت، هه ر بىژه و هه ر بىژه
رۆژىك له مزگه وت له كاتى نوپژدا مه لاکه
ده سى كرد به گريان له و ئايه تدا بوو، كه

دەفەرموئ لە پڕۆژى دوای بە جەهەنم
دەلین ئایە پڕ بووی، ئەویش دەلیت ئایە
هی زیاتر هەیه، ئەم ئایەتە چونکە بەراستی
وێتای کردوو لە میشکی خۆیدا و
بەتەواوی لێی تیگەشتوو، خۆی پێ
ناگیریت و دەس دەکاتە گریان.

عەلی: باشە ئەى ئەو وزە ناردنە چیه
بە حساب ئەلین شیخ وزە ئەنێری بۆ
دەرویشەکان و حالیان لێت و ابزانم ئەمە
پەيوەندی بە فیزیاکەى خۆشمانەوه هەیه،
وايه؟

من: وهلا وهك وزەناردنە که بیزەبت نازانم
چۆنە و چۆن نییە یا راستە، بەس بەلێ

هه موو که سیک وزه ی تایهت به خوی
هه یه، له یوگا پیی ئه وتریت چاکراکان یا
هاله، که ئه و وزه به گویره ی ناخ و
کرده وهی که سه که ئه گوړیت، ئه م وزه له
زانستیکی پزیشکیا هه یه که ئه توانریت
ئاراسته بکریت و کاریگه ری له سه ر
نه خوش دابنی، کاتی دکتوره که به
نزیک کرده وهی دهستی له نه خوشه که
وزه ی بو ئه نیړی، به س ئه مه ی شیخه که که
تو ئه لپی ئه گونجی ئه و کاریگه ری به هوی
رپر و هه ندی هو کاری تر بیت.

عەلی: باشه قسه که له سه ر ئه وه یه بو به هوی
شیخه که وه حال دروست ئه بیت یان بو

ئەبىي پەيۋەندى خۆم و خوا لەپرىگەي
شېخىكەۋە دروستكەم ئەي ئەۋە كوفر
نېيە؟

من: ئەگەر بە ۋە مەبەستە بېت كە تۆ
شېخىك بەكەي بە ۋە سىلە لەنيوان خۆت
خوا ۋ باۋەرت واييت كە بەھۆي ئەۋەۋە لە
خوا نزيكەبىتەۋە، با ئەۋە كوفرە، چونكە
خوا پېۋىستى بە ھېچ ناۋەندىك نېيە تا لېي
نزيكەبىتەۋە، ئەۋە تا خۆي ئەفەرموئى من
نزيكە لىتانەۋە، ئىتر چ پېۋىست بە شېخ
ئە كا تا من بگەيەنيت بە خوا، بە تاكيد ئەۋە
كوفرە، بەس مەسەلەي كارىگەرييە كە
جيايە، بە جۆرئى تر باسىكەين بۆيە ھەندى

له دهرویش به بیننی شیخه که ی یا
 مه جلیسی زیکر ئه و حاله ی توشه بیت و
 یادی خوا ئه کا، چونکه له و کاته دا
 جه وه که ی بۆ خولقاوه، ئه ها له ناو پاسه که یا
 باسمان کرد که دیمه نی شاخ و دهشت و
 سه وزایه که ئه بیننی بۆ ئه وه یه
 دروستکاره که یت بیر که و یته وه و یادی
 بکه یت، دهرویشیش هه موو کاریک بۆ
 ئه وه ده کات تا دایمه خوی له بیریت، جا
 له سه رده می ئه مپرومان که ته کنه لۆژیا و
 که ناله کانی ته له فیزیۆن و بازار هه مووی پر
 بووه له لادان و خراپی و کیشه و
 مه شه له ت له وانه یه رپۆژانه به هـوـی

نویره کانه وه نه بی یادی خوامان بیرنه میتی،
به لام کاتیک نه چیته مه جلیسیکی زیکر،
دائه برپی له دنیا و بههوی زیکر و بینینی
ئه وانهی له وین و گوینگرتن له قه صیده و
وه سفی خوا و پیغه مبهر (درودی خوی
له سهر بیت) یادی خوا ئه کهیت.

عەلی: باشه من مه بهسته کهم ئه وه یه بو
شیخه که کراوه به ئامانج و شیعر و شت
به سهر ئه ودا ئه لین و دهسی ئه و ماچه کهن؟

من: دهی کی ئه لی مه بهسته که ئه وه؟!
مه بهسته که ئه و نییه بهس بههوی ئه وه وه
ئه گونجی ئیلتیزاماتیکت بو دروستییت بو
زیکر کردن یا بههوی ئه وه وه خوات

بیرکەویتیەو، ئەزانى وەکو چى واىە، بۆ
نمونه تۆ ھاوړپښه کت هه یه له منالیه وە
به یه کهون پاش ماوہ یه ک بههۆى ئیش و
کار و ژيانه وە له یه ک دائه برپښ پاش چەند
سالیك براده ریکى ھاوړپښه ت ئهینى،
قسه ی له گه ل ئه که ی یه کسه ر هه والى
ھاوړپښه تى لى ئه پرسى، له وانیه ئه و
خولک و ماريفه تە ی که له گه ل ئه میش
ئەیکه ی بههۆى ھاوړپښه تە وە بیت، تۆ له و
هه والپرسینه مه به ستت ھاوړپښه تە، به س
بههۆى ئه مه وە بیرتکه وتۆ ته وە، واته
مه سه له که تهنه ا ئه وە یه تۆ به هر
هۆ کاریک بیت له یادی خوا دانه برپښه تیر

به هۆی مه جلیسیکی زیکر بیت یا به هۆی
گوینگرتن له وتار و هه دیس یا به ههر
هۆکاریکی تر بیت.

عهلی: باشه وا با بلین حاله که وایه که
باست کرد، ئه ی که راماته که چیه؟ یا ئه م
بهرد خواردن و شوشه خواردنه چیه؟

من: که رامات توانایه که خوای گه و ره
به خشیویه تی به پیاوچاکان، جاران زیاتر
ههستی پی ئه کرا چونکه ئه و کات وزه ی
مه عنه وی خه لک زیاتر بوو و که متر هۆکار
هه بوو بو لادان و به فیرۆدانی وزه له شتی
بی سودا.

توانایه که هندیچار کهسه که هستناکات
که کهراماتی ههیه، و هه زیشناکه ن که
کهس بزانی ئه وهی ههیه کهراماته، بهلام
لهسه ردهمی چواردوره کهیان و ئه وهی
که لپی ئهینریت، دهره کهوئ که کهسیکی
ئاسایی نییه و توانای زیاتره له کهسی تر و
تواناکهش خوا پیی داوه بههوی
خۆدورگرتن له تاوانی گهوره و بچوک و
زۆر عیبادهت کردن.

جا له بهرئه وهی که تواناکه زۆر سهروو
ئاساییه و زانستیش ناتوانیت ههچ
لیکدانه وهیه کی بو بکات بویه ههندی
کهرامات تا به چاوی خۆت نهیبینی ئه گهر

بۆت باسكەن لات سەيرە و لەوانە يە
باوەرى پى نە كەيت، چونكە روداوە كە كە
لەسەر دەسى كەسە كە رودەدات سەروو
زانست.

هەر بۆ نمونە ئە گيڤرنەووە لە گونديك
پياوچاكيك هەبوو، لەو گونده رۆژيک
منالیک لە سەربانەى ماله كەيان ئە كەويته
خوارەووە چەند پييهك پيش ئەووەى بگاتە
زەوى منالە كە زۆر بە خاوى ئە كەويته سەر
زەوييه كە، لەو كاتەدا كەسيك گويى لى
ئەييت كە پياوچا كە ئەلى (يا الله
فريايكەووە).

ئەمە دوغایە کی ئەو پیاوچاکە بوو که نه
ئاماده کاری بۆ کردبوو نه زیگری تایبەتی
بۆخویندبوو، بەلام دوغاکە له دلێهوه بوو،
یهقینی ههبووه که لای خوا زۆر ئاسانه که
فریای مناله که بکهوئ.

عەلی: وه لا من زۆر شتم له سه ره نهو
که راماته بیستوو هه سه له ی چاوی بیخودی
شاعیر و که راماته کانی شیخ عوسمانی بیاره
و م. عبدالکریمی موده ریس و زۆر شتی
تر، باشه نه ی به رد و شوشه خواردن
ئه وه یان چیه که وه کو نمایش ئه یکه ن؟

من: وه لا ئه وه هه ندیک که س ئه لاین
به هۆی جنه وه چاوبه ست له خه لک ئه که ن

و ئیشه که یان ئەسل و ئەساسی نییه،
 ئەمە یان گوناحی گەورە یە، بەس گوایە لە
 کۆندا بەهۆی کەراماتی مورشیدە که وە
 دەرویش توانیویەتی بەرد و شوشە بخوات
 و شمسیر لە خۆی بدات و هیچی لێ
 نەیت وەك بەلگە بۆ ئەوانە ی که باوەرپیان
 بە خوا نەبوو تا موسوڵمان بن و بزانی که
 خوا دەسەلاتی بەسەر هەموو شتی کا هە یە،
 بەلام لە سەردەمی ئیستا که سەردەمی
 تەکنەلۆژی ا و زانست و ئینتەرنیته بۆ
 سەلماندنی دینی خوا پێویستی بە شوشە و
 بەرد خواردن نییه، ئیستا سەردەمی بەلگە ی
 زانستی و توێژینه وە یە.

کوئی

خواناسی و خواپہرستی دوو شتی
 جیاوازن، پهرستن کاره، ئه رکیکه له سه ر
 شانت، ئه رکیش لپی تینه گیت قورسه
 له سه ر شانت، به لام خواناسین ناسینی ئه و
 زاته یه که ئه رکه که ی بو جیه جی
 ده که ی ت، ئه گه ر ته نها خواپه رستیت،
 له وانیه که مترخه م بیت له ئه رکه کانت،
 ئه رکه کانت له سه رشان قورس بیت، به لام
 ئه گه ر خواناسیت به عه شقه وه
 خواپه رستیش ده که ی ت، ئه رکه که نه ک هه ر
 ئاسانه له سه ر شانت، به لکو به چیژه وه
 ئه یکه ی ت و له زه تی لی وه ره گری ت.

ئەگەر مامۆستای لە مەکتەبی یا دکتۆری یا
موهەندیس یا مامۆستای ئاینی ئەو ئەرکە
لەسەر شانته بە عەشقهوه ئەنجامی بدەیت و
لێی تیبگەیت، چیژ لە هەموو ساتەکانی
ئەنجامدانیشی دەبینیت.